

Hrvatski Glasnik

GLASILO HRVATSKOG KULTURNOG DRUŠTVA "NAPREDAK" ŽUPE SOLI

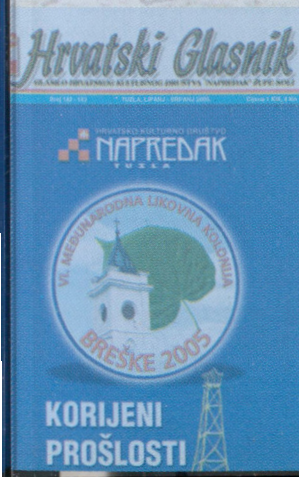
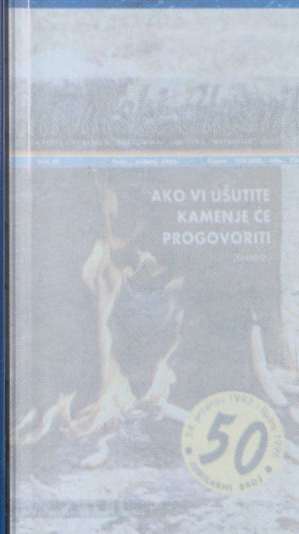
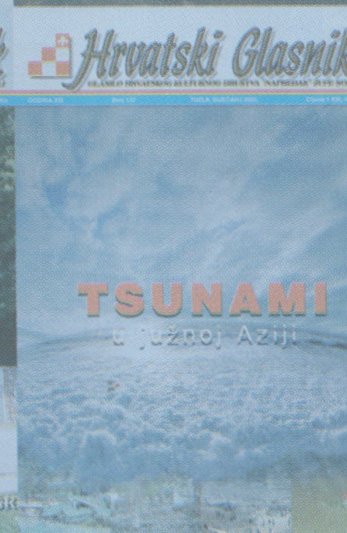
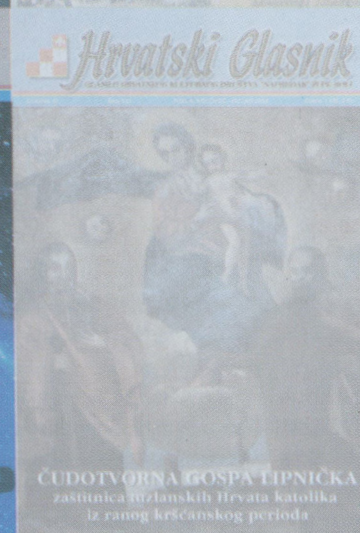
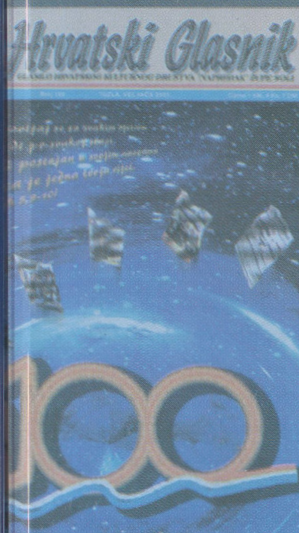
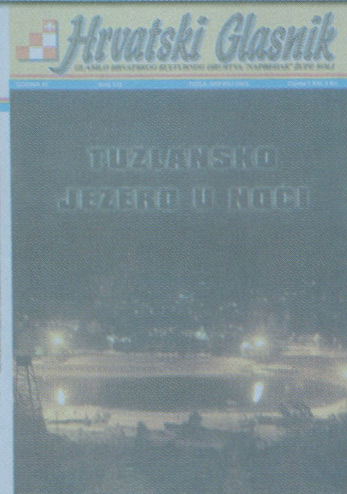
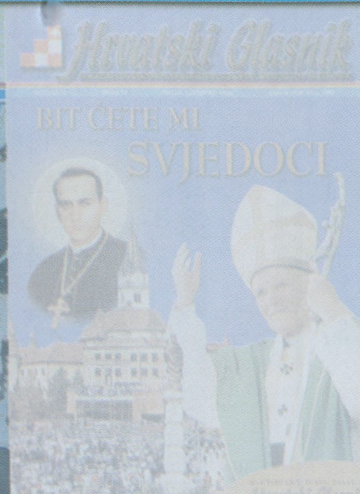
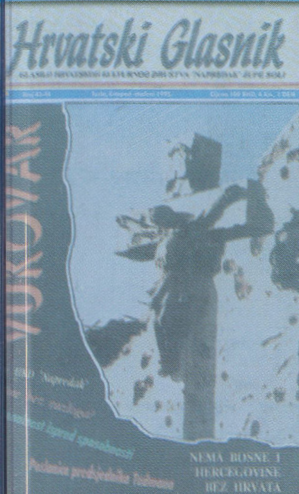
GODINA XIV

Broj 150

TUZLA, OŽUJAK 2006.

Cijena 1 KM, 4 Kn

ISSN 1840-1260

HRVATSKI GLASNIK - KRONIČAR VREMENA

Dr. sc. Miroslav Petrović, ravnatelj

Naslovnica prvoga broja

Juraj Novosel, glavni i odgovorni urednik

Na inicijativu gvardijana Franjevačkoga samostana fra Petra Matanovića okupio se u prosincu 1992. pri Samostanu priličan broj novinara, kulturnih i prosvjetnih djelatnika i stručnih ljudi za računalnu pripremu te je počeo rad na prvom glasilu hrvatskog naroda u BiH nakon pada komunizma - HRVATSKOM GLASNIKU. Tako je za Božić 1992. godine, u teško ratno vrijeme, počeo izlaziti Glasnik, kada je ovo glasilo bilo najpotrebnije našem narodu i svim građanima našega grada, a ostao je dosljedan i dostojanstven, principijelan i argumentiran sve do današnjih dana. Glasnik je svojim porukama utjecao na konsolidiranje hrvatske zajednice, na ostanak na ovim prostorima, na snošljivost, razumijevanje i suživot svih naroda koji žive u BiH, na kulturno zbližavanje i na suradnju kulturnih društava naroda BiH, na promicanje kulture i tradicije hrvatskoga i drugih naroda, na značaj i ulogu međunarodnih organizacija u Tuzli i u Bosni i Hercegovini.

Hrvatski Glasnik, glasilo Hrvatskoga kulturnog društva "Napredak" Tuzla, glas je hrvatskoga naroda župe Soli. To je kulturni informativno-politički i poučni list. U Glasniku se objavljuju članci iz kulture, povijesti, duhovnosti, politike, odgoja, gospodarstva, školstva, zdravstva, znanosti i drugo. Glasnik prati aktivnosti hrvatskih društava i organizacija, rimokatoličkih župa i važna zbivanja u gradu Tuzli, Tuzlanskoj županiji, Bosni i Hercegovini i Republici Hrvatskoj. List je svestran, otvoren za svakoga, tko zna i želi u njemu surađivati pod uvjetom da piše istinito i da nikoga ne vrijeđa. Bio je i ostao neovisno glasilo.

Hrvatski Glasnik je sigurno bio jedan od važnih čimbenika u najtežim vremenima za Hrvate Bosne i Hercegovine. Doživjeli smo jednu agresiju i jedan sukob. I jedno i drugo bilo je tragično za hrvatski narod u BiH. Glasnik je kroničar vremena. Glasnik izlazi od 1992. godine kontinuirano i do danas je izašlo 149 brojeva. List je počeo izlaziti na 16 stranica, 1993. i 1994. (tiskan na 16 stranica), 1995. na 20 stranica, 1996. na 28 stranica, a od 1997. izlazi na 32 stranice i to u višebojnom tisku. Jedno vrijeme u listu je tiskan prilog pod nazivom "Usora" kao i književni podlistak literarne sekcije "Glas hrvatske mladosti", a od broj 147. podlistak "Glas brćanskih Hrvata".

Sigurno je da je Glasnik objavljujući članke o baštini, kulturi, povijesti, umjetnosti, vjeri, značajnim osobama, našim rimokatoličkim župama, običajima, školstvu i dr. dao svojstven doprinos kulturnom, vjerskom i nacionalnom i o tome upoznao širi krug čitatelja.

U Glasniku je objavljeno preko 130 razgovora sa značajnim osobama iz političkoga, vjerskoga i društvenoga života.

Glasnik nema profesionalnih novinara niti uposlenih djelatnika. Ima mnogo suradnika i do danas je u njemu objavilo radove - članke oko 160 autora. Tu rade volonteri...

Novinari, volonteri, amateri, stvarali su tijekom prošlih godina jednu novinu, koja je postigla zavidan ugled ne samo u Tuzli i BiH, nego i u svijetu. Jedni su odlazili, drugi dolazili, a neki su i ostali od prvoga broja do danas i eto došli do 150. broja.

Prvi ravnatelj lista bio je fra Petar Matanović, a danas je dr. Miroslav Petrović.

Glavni i odgovorni urednici: Prvi je bio mr. Ljubomir Aždajić (do 1997.) a drugi je Juraj Novosel (od 1997.).

Urednici: Stjepan Pranjić, Zvonimir Sučić i Juraj Novosel.

Uredništvo: Zdravko Anđić, Ljubomir Aždajić, Martin Antunović, Mato Bikić, Franjo Bosankić, Zvonko Bosankić, Šimo Ešić, Vlado Kerošević, Romeo Knežević, Ivica Marinović, Ivica Mazić, Petar Matanović, Juraj Novosel, Stjepan Pranjić, Marica Petrović, Miroslav Petrović, Zvonimir Sučić, Radoslav Tomićić, Luka Tunjić i Josip Welte.

Lektor: Zvonimir Sučić, Marica Petrović i Alen Matošević.

Snimali su za list: Robert Andrejaš, Martin Antunović, Franjo Burda, Mato Đulabić, Juraj Novosel, Tomislav Trojak i Slavko Zabuš.

Tehničko uređenje, likovna, grafička i kompjutorska obrada: Slobodan Bašić, Zoran Ereiz, Jasmin Hadžimehmedović, Ljupče Jurković, Branko Lukić, Mirad Zadić i djelatnici "Printcoma" (od 48. broja). U PrintComu se vrši tehnička priprema, repro i tisak.

Križaljka: Robert Štraus. Unos teksta: Kata Čajić. Korektor: Nahida Medić

List je tiskan u tiskarama: Tuzla-list, Grafičar, INZIO, Grafocop, PR NTCOM (od 48. broja).

Značajan doprinos listu su dali svi djelatnici PrintComa na čelu s direktorima Jasminom Hadžimehmedovićem i Zikrijom Hadžimehmedovićem.

Hrvatski Glasnik nema stalnih izvora financiranja. Financira se od sredstava reklame, donatorstva, prodaje i pomoći Općine Tuzla, Tuzlanskoga Kantona i Republike Hrvatske.

Bez pomoći Franjevačkoga samostana, teško da bi list do danas mogao izlaziti. Ima mnogo dobrih ljudi - donatora, koji su pomagali list, posebno ističemo msgr. Lovru Cindorija, kanonika, bivšeg upravitelja Svetišta Majke Božje Bistričke.

S dužnim poštovanjem zahvaljujemo svima koji su do sada pomagali da Hrvatski Glasnik može redovito izlaziti, posebice svima koji su u njemu surađivali jer je njihov doprinos značajan i dragocjen. Vjerujemo da nas neće zaboraviti ni ubuduće.

Uloga Hrvatskoga Glasnika je vrlo značajna za hrvatski narod u Bosni i Hercegovini, posebno na ovim prostorima. O ulozi Hrvatskoga Glasnika za Hrvate tuzlanskoga kraja i svih drugih ljudi, prijatelja Glasnika, govorili su mnogi ugledni ljudi, publicisti i znanstvenici, oni koji znaju značaj pisane riječi.

Hrvatski Glasnik je predstavljen u mnogim gradovima naše zemlje, Hrvatskoj, Austriji i Mađarskoj. Čita se u Tuzlanskoj županiji, Bosni i Hercegovini, Hrvatskoj, Mađarskoj, SiCG (Vojvodini), Austriji, Njemačkoj, Švedskoj, Americi, Peruu, Kanadi, Australiji, Poljskoj, Švicarskoj i dr.

Primili smo velik broj pohvalnih kritika, ocjena i lijepih želja. Navodimo samo neke:

...Neka Glasnik bude izazov na radosno praćenje svih zbivanja i izgradnje kulturnoga življenja za buduća vremena (Vinko kardinal Puljić);

...Hrvatski Glasnik ostavit će veliki trag u povijesti, jer je ono što radi izuzetno važno (dr. F. Topić, predsjednik Napretka);

...Ako se imaju u vidu uvjeti u kojima je Glasnik izlazio - ratna vremena, doba neimaštine i opće nebrige o kulturi i cijelome tom segmentu društvenih potreba, onda se vaš napor graniči s podvigom. U proteklom ste razdoblju bili objektivni kroničari jednoga vremena (dr. I. Kapetanović, rektor);

...Hrvatski je Glasnik postao znakom vremena i izričajem ljepote komunikacije koja je putokaz za buduća vremena svima koji su prijatelji života i istinoljubivosti, pravdnosti i tolerancije (mr. L. Tunjić, ravnatelj KŠC);

...Hrvatski Glasnik je u najtežim vremenima u povijesti našega grada znao na pravi način artikulirati povijesne težnje hrvatskoga naroda, i ne samo hrvatskoga naroda, i to tako što je kao polaznu točku svih svojih tema uzimao pozitivno naslijeđe bosanskohercegovačke prošlosti, u kojoj se različitosti stapaju u autohtoni sklad zajedničkoga života i tolerancije (J. Imamović, načelnik);

Priprema se prvi broj...

SURADNICI U PRVOM BROJU - Prosinac ratne 1992.

Mr. Ljubomir Aždajić, Robert Andrejaš, Ekrem Avdić, Mato Bikić, fra Josip Bošnjaković, Marko Divković, Mato Đaković, Zoran Ereiz, Jasmin Hadžimehmedović, Vlatko Hrkač, Vehid Jahić, preč. Šimo Janjić, Dubravko Lovrenović, mr. Branko Lukić, Ivica Marinović, Jadranka Marković, Ivan Martinašević, fra Petar Matanović, Ivica Mazić, fra Zvonko Miličić, Ana Mišković, Juraj Novosel, Husnija Omerčehajić, dr. Slavko Pecirep, mr. Stjepan Pranjić, dr. Jugoslav Stahov, Zvonimir Sučić i mr. Mirad Zadić.

...Dobar list, odlično smišljen, kvalitetno realiziran. Bez ovakvog glasila objektivno kulturna slika našega prostora bila bi siromašna i nerezultativna (G. Gojer, književnik);

...Zahvaljujući uređivačkoj politici koja afirmiranjem svih naših različitosti zapravo afirmira tradicionalno dobre odnose i suradnju naroda našega kraja, Hrvatski Glasnik je postao faktor bez kojeg bi, ne samo medijski, nego i kulturni život Tuzle i okoline bio nezamisliv (S. Bešliagić, premijer Vlade TK);

...Duhom mira, razuma i tolerancije Hrvatski je Glasnik zračio svakim novim brojem. Naša zajednica ima puno razloga biti ponosna na ono što je Hrvatski Glasnik za nju i u ime nje pisao u ratu i sada u miru. Glasnik je svjedok događanja u našoj zajednici (prof. dr. J. Stahov);

...List koji objedinjuje život nacija i vjera te teži k miru i propovijeda suživot za dobrobit ljudi (msgr. L. Cindori, upravitelj svetišta MBB);

...Hrvatski Glasnik je s ljubavlju i uživanjem pisao o našem hrvatskom i bosanskom čovjeku, strepio nad njegovom budućnošću (M. Karaula, urednik Svjetla riječi);

...Nitko ozbiljan ne može i neće moći pisati o Tuzli, tuzlanskom kraju, pa i šire o BiH u ovom prijelomnom vremenu i nadasve značajnom razdoblju naše povijesne zbilje bez konzultacije Hrvatskoga Glasnika (dr. S. Tunjić);

...Čestitam na lijepom sadržaju i općem izgledu vašega lista (prof. dr. Đ. Deželić).

...Tuzlanska zajednica nije u stanju pratiti korak nekoliko entuzijasta koji se bore za Hrvatski Glasnik. Ne vrijedi pokušavati stići i prestići Hrvatski Glasnik. HaGeovci su uvijek u prednosti. Njihova je ljubav uvijek u prednosti. Oni vole Hrvate, Bosance, vole Tuzlu i Bosnu, spremni su na žrtvu, kako bismo svi mi imali svoje

dočanstvo o svojoj bogatosti. Jednostavno, ljubav je u prednosti. I kod Boga, i kod ljudi (F. Alispahić, književnik).

List smo uvezali (od 1. do 72. broja), poklonili Svetom Ocu u Mariji Bistrici (listopad 1998) i danas se nalazi u Vatikanskoj knjižnici u Rimu.

Od objavljenih materijala u svim brojevima treba tiskati nekoliko knjiga. To će biti knjige o životu i radu ljudi ovoga kraja, u vrlo teškim vremenima na kraju prošloga stoljeća i koje će imati povijesnu ulogu.

Dobro je primljen kod čitatelja, hrvatskih institucija, firmi i svih prijatelja našega naroda, pa smatramo da je ispunio zadaću radi koje je i osnovan. Sve što smo uradili, uradili smo s mnogo ljubavi, upornosti i želje da stvorimo kvalitetne novine za naše čitatelje.

Tuzlanska periodika ne pamti da je imala nacionalni list koji je redovito izlazio trinaest godina. Nikada prije kulturne vrijednosti Hrvata nisu na ovako ozbiljan način bile predstavljene i Hrvatima i drugima. Hrvatski Glasnik je ispisao i ustanovio ključne stranice hrvatske opstojnosti u Tuzli. Glasnik afirmira i sve nehrvatske kulturne pojave značajne za bitak Tuzle i Bosne i Hercegovine. Tuzla nije imala u grafičko-dizajnerskom smislu, ljepšeg lista.

List prate mnogi problemi, materijalno-financijski, kadrovski. Malo nas je koji rade - svi su amateri, nema nikoga uposlenoga. Neki su otišli, neki su se već zamorili. Trebaju doći novi mladi ljudi. Mi imamo spremnih, stručnih i sposobnih ljudi koji vjerujemo neće dozvoliti prestatan izlaženja ovakvoga glasila koje je postiglo zavidan ugled i sigurno je jedan od najvećih projekata HKD Napredak Tuzla.

Juraj NOVOSEL

Korizmena poruka biskupa Komarice

Banjolučki biskup mons. dr. Franjo Komarica uputio je svoju Korizmenu poruku koju prenosi-mo u cijelosti:

Časnoj braći svećenicima i redovnicima, časnim sestrama redovnicama i svim ostalim članovima naše biskupijske zajednice

"Kao djeca svjetlosti hodite - plod je svjetlosti svaka dobrota, pravednost i istina - i odlučite se za ono što je milo Gospodinu" (Ef, 5, 8-10)

Draga braćo i sestre,

"Korizma je povlašteno vrijeme duhovnog hodočašća prema Onome koji je izvor milosrđa. To je hodočašće u kojem nas On sam prati kroz pustinju našeg siromaštva i pruža nam oslonac na putu ka dubokoj radosti Uskrsa."

Ovim riječima započinje svoju ovogodišnju korizmenu poruku papa Benedikt XVI. - Oslanjajući se na bogat i prevažan sadržaj tih riječi upućujem i ja svima vama svoju poruku, u ovoj 125. obljetnici postojanja naše mjesne Crkve - Banjolučke biskupije.

1. Tijekom ovogodišnje korizme, u kojoj - kao kršćani - želimo obnoviti i učvrstiti svoj krsni savez s Trojedinim Bogom, imamo pogodnu prigodu još jednom sebi posvijestiti "kojega smo i kakvoga stabla grane"; koliko je dubok i zdrav korijen našeg kršćanskog identiteta i kako je važan zadatak udijeljen nama Kristovim sljedbenicima. Imamo prigodu iskreno zahvaliti Trojedinome Bogu za dar otkupljenja, dar svete vjere i pripadnosti jednoj, svetoj, katoličkoj i apostolskoj Crkvi.

2. Još prije više od tisuću godina Bog je uspostavio svoj savez s našim pradjedovima, kad su se oni naselili na prostorima naše biskupije, kad su prvi put čuli za Kristovo Evanđelje te ga milošću Božjom prihvatili. Po svetom krštenju uključili su se u Božji narod Novoga Saveza, u Kristovu Crkvu. Postali su narod koji vjeruje da je Bog, objavljen u Isusu Kristu, njegov trajni saveznik. Tom vjerom prožeti gradili su naši predci svoju povijest sve do dana naših očeva i majki. U dragovoljnom - ne prisilnom - primanju kršćanstva našu su predci prihvatili ujedno i jasniju i sveobuhvatniju spoznaju Božje objavljene istine o Bogu i o čovjeku, kao bogolikom biću u osobi Isusa Krista i tu spoznaju svojim načinom života namrli i nama. A to je izvanredno veliko i dragocjeno bogatstvo, kojega postajemo osobito svjesni svake godine "proživljavanjem" korizme. (Usp. Zborna 1. kor. n.)

Tu istinu svjedoči i povijest Katoličke Crkve na području naše biskupije u zadnjih tisuću godina. Svjedoči o dubokoj ukorijenjenosti poklada kršćanske vjere i nauka Katoličke Crkve u život i kulturu najvećeg dijela našeg naroda. Izmjenjivala su se tijekom minulog tisućljeća, desetljeća i stoljeća procvata i uništavanja kršćanstva, mirnog napredovanja i djelovanja Crkve kao i mučeničkog svjedočenja u svim staležima - od biskupa, svećenika, redovnika i redovnica do naših vjernika laika, starijih i mlađih. Bilo je čak i vremena i slučajeva otpada od vjere i Crkve - bilo uslijed snažnijih pritisa izvana ili iz osobne slabosti i povodljivosti za vremenitim materijalnim dobitkom.

3. Prije 125 godina, nakon što su nastupile pogodnije okolnosti za djelovanje Crkve i život katolika u našoj zemlji, osnovala je Sveta Stolica i tadašnji papa Leon XIII. - "na uzvišenje i porast

katoličke vjere" našu banjolučku biskupiju u okviru novouspostavljene Vrhbosanske crkvene pokrajine.

U prvih šest desetljeća, uslijed povoljnih društveno-političkih okolnosti, naša se biskupijska zajednica povećavala brojem ali i plodnošću svog vjerničkog života i razgranatošću svoga djelovanja na karitativnom, prosvjetnom i kulturnom polju. Zadnjih 65 godina mnogi, čak većina članova naše biskupijske obitelji, bili su pozvani da svojom obespravljenosti, trpljenjem, progonstvom, zatvorskim kaznama, podnošenjem drugih raznih vidova diskriminacije i mučenja, pa čak i prolijevanjem vlastite krvi, posvjedoče svoju vjernost Kristu i njegovu

Evanđelju te svoju pripadnost Kristovoj Crkvi kojoj je na čelu nasljednik apostolskog prvaka - rimski biskup. Oni su se na taj poziv odazvali i dali svjedočki odgovor, poznat ne samo nama i našem narodu nego i Glavi Crkve u "Vječnome Gradu" - Rimu.

4. Sluga Božji papa Ivan Pavao II., osvjeđeni naš Otac i Prijatelj, boraveći u Sarajevu 12. i 13. travnja 1997. izgovorio je i ove riječi: "Ne zaboravljam one koji su nestali, kao što su svećenici Grgić i Matanović, tražeći da se rasvijetle njihovi slučajevi. Na osobit se način spominjem onih, koji su vlastitom krvlju platili svoje svjedočanstvo ljubavi za Krista i braću. Neka njihova prolivena krv daje novu snagu Crkvi koja ništa drugo ne traži nego da u Bosni i Hercegovini može slobodno propovijedati Evanđelje vječnog spasenja, poštujući pri tom svako ljudsko biće, svaku kulturu i svaku vjeru". (Govor u katedrali)

Isti je papa boraveći u svom nezaboravnom povijesnom pohodu našoj biskupiji 22. lipnja 2003., i uzdižući na čast oltara našeg domaćeg sina Ivana Merza kao "svijetli primjer kršćanskog načina života i apostolskog zalaganja", dao nam na znanje kako ima veliko povjerenje u nas, današnje članove naše biskupije, kad je izrekao i ove smjerodavne riječi: "Neka Evanđelje bude ono veliko mjerilo koje će ravnanjati našim sklonostima i našim opredjeljenjima. Postat ćete tako misionari djelima i riječima, te ćete biti znak Božje ljubavi, vjerodostojni svjedoci milosrdne Kristove nazočnosti" (Propovijed na misi na Petricevcu).

5. I sadašnji Kristov namjesnik na zemlji, papa Benedikt XVI., dobro poznaje situaciju u kojoj se nalaze katolici u našoj zemlji i našoj biskupiji, a

znade i za našu vjeru i vjernost Kristu i njegovoj Crkvi. U govoru kojeg je održao nama biskupima tijekom našeg službenog pohoda "ad limina" 24. veljače o. g. papa je izrekao i ove znakovite riječi: "Zasigurno, poteškoće su brojne, ali i kod vas (tj. biskupa) kao i kod vaših svećenika i vjernika, veliko je pouzdanje u božansku Providnost. Nakon žalosnih godina nedavnog rata vi ste danas kao mirotvorci pozvani učvršćivati zajedništvo, te u Kristovo ime širiti milosrđe, razumijevanje i praštanje, kako unutar kršćanskih zajednica, tako i u složenom društvenom tkivu Bosne i Hercegovine. (...) Molim Gospodina da na vas, na vaše svećenike, redovnike i redovnice, te na svekoliko pučanstvo vaše zemlje izlije obilje svoje milosti."

6. U "Proglašenju o slobodi obilježavanja 125. obljetnice biskupije" među zadaćama koje sam naglasio da ih trebamo izvršiti i ciljevima koje trebamo postići u ovoj "godini milosti Gospodnje" bila je i ova: "Želimo se otvarati znakovima i zahtjevima vremena i ambijenta u kojem po Božjem promislu živimo, kloneći se svake sjene zla, promičući praštanje i pomirenje te dobro jedni drugima i prema svima".

Već donesen Zakon o slobodi vjere i pravnom položaju Crkava i vjerskih zajednica u Bosni i Hercegovini kao i Temeljni ugovor između Svete Stolice i Bosne i Hercegovine koji će uskoro (konačno) biti potpisan, daju nam nove mogućnosti da kao živa, svjesna i odgovorna zajednica Kristovih učenika na području naše biskupije pokažemo pravo i vjerodostojno lice Crkve i dademo uvjerljiv odgovor svakome koji od nas zatraži obrazloženje nade koja je u nama (usp. 1 Pt 3,15).

7. Kao kršćani katolici, mi ispovijedamo svoju vjeru u utjelovljenog Sina Božjeg Isusa Krista koji je svojom mukom, smrću i uskrsnućem donio cjelovito spasenje čovjeka. Zato se i želimo zalagati poglavito za ostvarenje Božjeg kraljevstva i vječno spasenje svih ljudi. U tom kontekstu podsjećam vas da u "Molitvi za duhovnu obnovu u ovoj 'svetoj godini' naše biskupije" koju - nadam se - molite svaki dan i svake nedjelje, izgovaramo i ovaj vapaj: "Pomozi nam što bolje upoznati Tvoje milosrđe, očinsku skrb i ljubav za svakog od nas i za sve ljude: da mogemo odgovoriti na Tvoju ljubav našom međusobnom ljubavlju, solidarnosti i djelima milosrđa, napose prema siromasima, potlačenima i odbačenima ... i da se svi zajedno zauzimamo za novu evangelizaciju, za izgradnju Tvoga Kraljevstva i civilizacije ljubavi, mira i života u našoj životnoj sredini." Izgovarajmo taj vapaj s vjerom i pouzdanjem da nas Bog sluša i želi uslišati!

8. Dragi braćo i sestre, potičem vas sve, da se u ovom svetom korizmenom vremenu istinski potrudite oko što svjesnijeg življenja svoje vjere i krsne milosti koja vam je dana - kako biste osjetili sve njeno bogatstvo u svom svakodnevnom životu, pomoć u vašim životnim borbama, okrepu u vašoj nadi pred navalama pesimizma i zdvajanja, te snagu u vašem zalaganju za istinu, pravdu, praštanje, pomirenje i mir s Bogom i s ljudima.

Na sve Vas zazivam obilje blagoslova Trojedinog Boga kao i moćni zagovor Presvete Bogorodice Marije Majke Crkve i naših nebeskih zaštitnika: sv. Bonaventura, sv. Terezije i bl. Ivana Merza. (kta/tab)

"KRŠĆANI SU I DANAS DUŽNI NAVIJEŠTATI SVIM LJUDIMA BOŽJU LJUBAV KOJA SE U PUNINI OČITOVALA U JEDINOME SPASITELJU SVIJETA ISUSU KRISTU"

Kršćani su i danas dužni naviještati svim ljudima Božju ljubav koja se u punini očitovala u jedinome Spasitelju svijeta, Isusu Kristu - kazao je papa Benedikt XVI. sudionicima skupa koji je u prigodi 40. obljetnice saborskoga dekreta o misijskome djelovanju Crkve "Ad Gentes", na sveučilištu Urbaniana organizirao Zbor za evangelizaciju narodâ.

Sveti je Otac istaknuo aktualnost misijskoga poziva Crkve, nasuprot preobrazbi svijeta i izazovima koje modernost stavlja ispred naviještanja Evanđelja. Misijsko je zalaganje, naime, sastavni dio same naravi Crkve. U poslušnosti zapovijedi Krista, koji je svoje učenike poslao da naviještaju Evanđelje svim narodima, kršćanska se zajednica i u ovo naše doba osjeća poslana muškarcima i ženama trećega tisućljeća, kako bi ih upoznala s istinom evanđeoske poruke, te kako bi im na taj način otvorila put spasenja. Naviještanje i svjedočenje Evanđelja, prva je služba koju kršćani mogu pružiti svakoj osobi i cijelome ljudskom rodu - napomenuo je Sveti Otac.

Izvorni korijen poslanja Crkve jest trojstveni život Boga, iz kojega izvire pokret ljubavi koja se od božanskih Osoba širi na čovječanstvo. Sve izvire iz srca nebeskoga Oca, koji je toliko ljubio svijet da je dao svoga jedinoga Sina, da

tkogod vjeruje u Njega ne umre, nego ima život vječni. U otajstvu Utjelovljenja, Jedinorođeni Sin je postao istinski i najviši posrednik između Oca i ljudi. U Njemu, umrlome i uskrslome, providnosna Božja nježnost dostiže svakoga čovjeka, u obliku i na način koji samo On poznaje.

Stoga je zadaća Crkve neprestano prenositi tu ljubav, zahvaljujući djelovanju Duha Svetoga - kazao je Sveti Otac te primijetio kako je upravo ovih godina misijsko zalaganje ponekad bilo usporeno, te se osjetila potreba za ponovnim isticanjem koliko je važno podijeliti bogatstvo te ljubavi s onima koji još ne

poznaju Krista. Crkva je danas pozvana suočiti se s novim izazovima i spremna je dijalogizirati s različitim kulturama i religijama, nastojeći izgraditi, zajedno sa svim ljudima dobre volje,

miran suživot narodâ. Na taj je način područje misija 'ad gentes' primjetno prošireno i ne može se odrediti samo na temelju zemljopisnih ili pravnih načela. Nisu, naime, samo nekršćanski narodi i daleke zemlje pravi primatelji misijskoga djelovanja Božjega naroda, već i društveno-kulturna područja, i poglavito srca ljudi. Misijsko djelovanje zahtijeva strpljenje i dalekovidnost, hrabrost i poniznost, slušanje Boga i pažljivo raspoznavanje znakova vremena, te poziva na Kristov put koji vodi sve do smrti na križu - kazao je Papa te pojasnio kako evangelizatorsko djelovanje treba ići putem siromaštva, poslušnosti, služenja i samopožrtvovanja, sve do smrti, iz koje je On izašao kao pobjednik.

Crkva je pozvana služiti čovječanstvu našega vremena pouzdajući se jedino u Isusa, dopuštajući da ju prosvijetli Njegova Riječ i nasljedujući ga u velikodušnome darivanju sebe bližnjemu. Ona je oruđe u Njegovim rukama, i zbog toga izvršava koliko je moguće, svjesna da je onaj koji sve čini Gospodin - istaknuo je Sveti Otac te sve one koji rade u misijama u brojnim krajevima svijeta, povjerio Mariji, zvijezdi evangelizacije.

(kta/rv)

MORAMO ŽIVJETI U DUBOKOM JEDINSTVU S KRISTOM

Moramo živjeti u dubokom jedinstvu s Kristom ako želimo svijetu naviještati njegovu Radosnu vijest - kazao je Sveti Otac obraćajući se članovima Rimske kurije na svršetku korizmenih duhovnih vježbi. Sveti je Otac zahvalio kardinalu Marcu Cé, umirovljenome venecijanskom patrijarhu, koji je održao razmišljanja na temu *Idući s Kristom prema Pashi vođeni od evangelista Marka*. "Ovo je razdoblje fizičkog i duhovnoga predaha" kazao je Benedikt XVI. za tjedan korizmenih duhovnih vježbi. Papa je u improviziranome govoru istaknuo da to nisu bile "osobne, privatne duhovne vježbe" nego su imale "ekleziološko obilježje". Na taj način "ostvarujemo svoju solidarnost s Crkvom" i "odgovaramo odgovornosti pastira". "Ne možemo svijetu nositi Radosnu vijest, samoga Krista, ako nismo u dubokom zajedništvu s Kristom, ako ga temeljito i osobno ne poznajemo, ako ne živimo od njegove Riječi" - kazao

je Papa. Papa je zahvalio kardinalu, jer je u razmišljanjima stavio naglasak na ekleziološko i kristološko obilježje duhovnih vježbi. Vi ste nam ponovno dali sigurnost da je, unatoč svim olujama povijesti, Krist u našoj ladi: zbog toga smo vam zahvalni, gospodine kardinale, i možemo s novom snagom i novom radošću s Kristom i učenicima hodočastiti prema Pashi - kazao je Papa.

Moj pogled je ovih dana uvijek bio uprt u prikaz Navještenja Mariji, nazočnoga u kapeli. Oduševila me je činjenica da anđeo Gabriel u ruci drži svitak, simbol Svetoga pisma, a Marija kleči unutar toga svitka. Marija živi u Riječi Božjoj sa svim svojim bićem, sve su njezine misli, volja i djelovanje prožete i oblikovane Riječju Božjom - kazao je Papa te se osvrnuo na put koji Marija pokazuje svim vjernicima. Ovaj Marijin hod nas poziva da se uključimo u Riječ Božju, da stavimo svoj život unutar Riječi Božje te tako dopustimo da ona ispuni naše

biće, kako bismo mogli u našem dobu postati svjedoci Žive Riječi, samoga Krista. Tako - dodao je Sveti Otac - s novom hrabrošću i radošću, idimo u susret Pashi i slavljenju Kristova otajstva. Te je riječi popratio molitvom: Molimo Gospodina da nam pomogne da ga slijedimo te da tako budemo vodiči i pastiri povjerenoga nam stada". "Što nam ima reći Uskrsli, koji nas podupire na našem putu kako se ne bismo bojali. Ima nam reći jednu riječ, najljepšu riječ koja može biti izrečena, najutješniju i ohrabrujuću; koja je jedina sposobna dati nam snagu da svaki dan hodimo prema Jeruzalemu, a ta je: Bog je ljubav - zaključio je kardinal. (kta/rv)

Rotterdam - Proslava 35. obljetnice HKM "Sv. Nikola Tavelić"

Hrvatska katolička misija U NIZOZEMSKOJ

Misiju vode franjevci Provincije Bosne Srebre

Božja je providnost dovela prve hrvatske misionare u Nizozemsku kako bi 20 godina kasnije prihvatili uplašene, izgubljene i uznemirene ljude, prognane i izbjegle od zla rata te im rekli ohrabrujuće Isusove riječi: "Ne boj se!" Za ljude koji su u ratu izgubili mnogo više od materijalnoga, koji su izgubili povjerenje u društvo i samoga čovjeka, početak u tuđemu svijetu bi bio mnogo teži da nije bilo Hrvatske katoličke misije "Sv. Nikola Tavelić" sa sjedištem u Rotterdamu. Misiju vode franjevci provincije Bosne Srebre i okuplja Hrvate iz cijele Nizozemske.

Sv. misa se slavi svake nedjelje u rotterdamskoj katedrali sv. Lovre i Elizabete, u Amsterdamu i Alphen a/D Rijn dvaput mjesečno, a u Terneuzenu jedanput mjesečno. Za velike blagdane svećenik stigne i do udaljenih Groningena i Arhnema. Također, jednom mjesečno Sveta misa se slavi s pritvorenici ma UN pritvora u Den Haagu.

Dvodnevno slavlje 25. i 26. veljače počelo je kulturno-zabavnim programom, a vrhunac je bila koncelebrirana Sv. misa koju je u rotterdamskoj katedrali predvodio provincijal provincije Bosne Srebre fra Mijo Džolan uz suslavlje fra Stipe Karajice, definitora provincije, fra Josipa Božića, prvog misionara u Nizozemskoj, a sada gvardijana na Petričevcu kod Banja Luke, fra Pere Vrebca iz Bruxellesa, odgojitelja svećenika franjevac koji se spremaju za misijsko poslanje, te fra Ivica Jurišića, današnjeg voditelja Hrvatske katoličke misije u Nizozemskoj.

NAKON 14 GODINA ŽUPI DOBOJ VRAĆEN DIO ODUZETE IMOVINE

Župnom uredu Presvetog Srca Isusova u Doboju nakon 14 godina vraćene su crkvene stvari koje su se nalazile u muzeju u tom gradu. Stvari su odnesene iz župnog ureda i smještene u dobojski muzej početkom ratnih događanja u proljeće 1992. godine. Nakon što je župnik vlč. Josip Senjak saznao da se crkvene stvari nalaze u spomenutom muzeju, podnio je u proljeće 2004. godine molbu općinskom načelniku Obrenu Petroviću da stvari budu vraćene. Početkom ove godine načelnik je imenovao komisiju koja je zadužena da napravi popis odnesenih stvari i uredi primopredaju. Nakon što je komisija uradila svoj dio posla, u četvrtak, 2. ožujka 2006. stvari su vraćene župnom uredu Doboj. Među vraćenim stvarima najvredniji je svakako kompletan župni arhiv od osnutka župe 1896. do 1991. godine. Vlč. Josip Kudić, koji je kao župnik u Doboju dočekao ratne dane, prepisao je dio matica krštenih (oko 30 godina) i manji dio matica umrlih i vjenčanih, koje su bile ili oštećene ili su nedostajale. Župnik je prepisivao iz duplikata u Ordinarijatu i državnih matica koje su rađene na osnovu crkvenih, koje su nakon Drugog svjetskog rata oduzete. Ti prijepisi su među vraćenim stvarima.

Vraćeno je i oko 500 raznih knjiga, uvezanih časopisa i sl., a među njima valja izdvojiti Rimski Misal iz 1878., zatim knjigu uspomena (svojevrsan dnevnik) dugogodišnjeg dobojskog župnika preč. Petra Ajvazovića. Ova knjiga ima izuzetnu vrijednost jer je preč. Ajvazović bio župnik u Doboju punih 30 godina - od 1903. do 1933., a u tom gradu je ostao sve do svoje smrti 1945. pa je tu i sahranjen. Vraćena su i 22 uvezana godišta službenog glasila Vrhbosna od 1903. do 1932. te 76 brojeva istog glasila od 1970. do 1991. godine.

Također vraćeno je desetak većih slika svetaca, dva harmonija, jedan tabernakul, dvije misnice. Među vraćenim stvarima je i drveni reljef svetih apostola Petra i Pavla, veličine 2,4x1,2 m, vlasništvo župe Kulina.

Dobojski župnik uputio je pismo zahvale općinskom načelniku i upravi muzeja. Inače, i sam muzej se nalazi u zgradi koja je crkveno vlasništvo. Tu je do 1945. bio Hrvatski katolički dom građen krajem tridesetih godina prošlog stoljeća, a otvoren 10. kolovoza 1941.

Župa Doboj ove godine slavi 110. obljetnicu svoga postojanja. Vraćeni dokumenti će uvelike pomoći pri izradi monografije koja se tim povodom sprema u župi. (kta)

AUSTRIJSKI VELEPOSŁANIK POSJETIO NAPREDAK

Veleposlanik Republike Austrije g. Werner Almhofer je 27. veljače posjetio Središnju upravu HKD "Napredak u Sarajevu gdje mu je domaćin bio predsjednik prof. dr. Franjo Topić. U jednosatnom razgovoru Topić je veleposlanika upoznao s Napretkom i njegovim aktivnostima posebno se osvrnuvši na stipendiranje Čaka i studenata što je jedna od najvećih preokupacija ovoga društva.

"Želim posebno istaknuti rad Napretkove podružnice u Beču koja je osnovana prije 10 godina. Svakako je značajna upravo po pomaganju dacima i studentima jer svake godine organizira ljetnu školu njemačkog jezika za tridesetak mladih iz Bosne i Hercegovine i Hrvatske. Realizaciju ovog projekta podržava i austrijsko Ministarstvo vanjskih poslova i grad Beč. Svakako želim istaknuti kako je Napredak uvijek imao dobru suradnju s austrijskim veleposlanstvom u Bosni i Hercegovini te vjerujem kako će ta suradnja biti nastavljena i dalje", kazao je Topić.

Ovom prigodom veleposlanik Almhofer obišao je i Napretkovu knjižnicu te radio postaju Vrhbosna izražavajući zadovoljstvo svim što Napredak radi.

Na koncu je Topić naglasio kako je jedan od glavnih sljedećih projekata Napretka formiranje Instituta za dijalog kultura i civilizacija budući da Bosna i Hercegovina može svoje iskustvo multikulturalnosti ponuditi drugima.

Vanja Gavran

SJEDNICA VIJEĆA ZA MEĐURELIGIJSKI DIJALOG

Vijeće za međureligijski dijalog Biskupske Konferencije Bosne i Hercegovine održalo je 9. ožujka u Sarajevu svoju redovnu sjednicu pod predsjedanjem pročelnika Vijeća mons. dr. Pere Sudara, pomoćnog biskupa vrhbosanskog. Napravljen je osvrt na ono što je Vijeće uradilo od svoje prošle sjednice u lipnju 2005. godine. Razgovaralo se, između ostalog, o odnosu između Vijeća za međureligijski dijalog BK BiH i Međureligijskog vijeća BiH te zaključeno da svako Vijeće ima svoje polje djelovanja te da oba Vijeća pridonose dijalogu u skladu sa svojim nadležnostima. Istaknuta je potreba praćenja najnovijih dokumenata koje izdaje Vijeće za međureligijski dijalog Svete Stolicе te provođenja njihovih smjernica. Dogovoreno je da Vijeće za međureligijski dijalog BK BiH u zadnjem tjednu svibnja 2006. godine organizira Okrugli stol na temu: Vjerski simboli (Davidova zvijezda, Križ, Polumjesec) - njihova uporaba i zloraba. Bit će pozvani i mediji da poprate rad Okruglog stola. Tijekom 2006. godine članovi Vijeća će poraditi i na organiziranju okruglih stolova ili tribina na temu: Vjerski mediji i međureligijski dijalog te Vjerski odgoj i međureligijski dijalog. (kta)

PULITZEROVA NAGRADA

OBEĆAJTE DANAS

NIKADA SE NEĆU RASIPATI HRANOM

Snimak usliken 1994. godine tijekom sudanske nestašice za hranom prikazuje izgladnjelo dijete kako puže prema kampu Ujedinjenih naroda udaljenom samo kilometar od mjesta nastanka. Nedaleko od djeteta stoji lešinar i čeka djetetovu smrt (ručak).

Tragičan prizor je uslikao fotograf Kevin Carter i za njega osvojio Pulitzerovu nagradu. Nitko ne zna što se zapravo dogodilo s djetetom, čak ni Kevin Carter koji je napustio mjesto čim je uslikao dijete.

Tri mjeseca kasnije fotograf je počinio samoubojstvo.

Ovo je pronađeno u njegovom dnevniku:

"Dragi Bože, obećavam da nikada neću bacati svoju hranu bez obzira kako lošeg okusa bila ili kako sit budem bio. Molim se da će On sačuvati ovog malog dječaka, voditi ga i sačuvati od bijede. Molim se da ćemo biti osjetljivi na svijet oko nas i da nećemo biti zaslijepljeni našom sebičnom prirodom i interesima.

Nadam se da će nam ova slika biti podsjetnik koliko smo sretni i da nikad nećemo uzimati stvari olako."

Pomolimo se za one koji pate bilo gdje na svijetu i pošalji ovo kao prijateljski podsjetnik. Sjeti se slike kad se poželiš požaliti na hranu ili kad ju poželiš baciti.

Ovo je stvaran svijet u kojem živimo i ovo su temelji realnosti.

HKD Napredak, Sarajevo, 8. ožujak 2006.

KORIZMENA SVJETLOST

Iz tišine odzvanja eho svećanih zvona: trpljenje i patnja imaju smisao jedino i samo s Njim. Tegoban Put križa odabran je za tebe, čovče, da ti olakša životno desetljeće... Pogledaj Njegove probodne mile ruke, srcem upij Svetu Krv za tebe prolivenu, postani Veronika koja suznom bolom i rupcem briše Njegovo prelijepo lice...

O, ljudska gordosti, bez primisli da ćeš jednom uminuti, sjaj te je obmanuo, a prah zemljine kore neće ti lagati da ćeš joj se jednoga trena pokoriti! Ostoneš li katkad sam, čovče, u doba kada su svi na nekom drugom planetu?! Što radiš tada?! Je li ti ugodno promatrati nutrinu vlastite nesretne duše jer je izdala, jer je slagala, jer je zgriješila?! Imaš li duhovni penicilin da te podigne iz svijeta oboljelih?! Spoznaješ da postoje dva puta: lakši, a smrtni i teži, a ljepši, vječni. Sjetan je ovaj ožujak, samotna i gorak... Teško je smijati se, pjevati i plesati. Teško kad znaš da je jedini tvoj prijatelj mučen zbog i radi Tebe, kada si ga ti izdao i kada znaš da si kriv, a prašta ti se. O, koje bi maleno biće ljudsko moglo obuhvatiti

toliku i takvu ljubav?! Pa zar ni sada ne vidiš da si jedinstven i Njemu baš takav drag, da te je baš On takvoga stvorio, kao i tvog brata, i sestru, i majku... On ti prašta, tvrda materijalna ljuštura, On te voli kako te nikada nitko neće voljeti... Hoćeš li i dalje uživati u tom kvarnom tkivu čijim si robom?! Razmisli, koliko imaš kada si sam, a koliko kada živiš s Njim?!"

Razmisli, hoće li tvoj Korizmena suza biti suza tuge ili suza radosti zbog novoga života.

Nasmij se! Ispod plašta glumačke diplome, skrio si svoj nemir, vješto rukom osvete ocrtan, i tražiš spas među insektima propadljivih tunela. Kvaran si, tijelo tvoje nije zauvijek, ali tvoj duh jest, može zamirisati poput najljepših proljetnih snova. pa nije sreća izmigoljila ispod tvojih znojnih dlanova, znam da iznutra plačeš, znam da si neshvaćen i nesretan, ali znam i da ćeš ozdraviti, da će te Kristova ruka nježno, a pouzdano voditi u svjetlost koja se nikada neće ugasiti!

Ljiljana TADIĆ

Okrugli stol o položaju Hrvata

Savjet Društva Hrvatski dom organizirao je u subotu, 18. ožujka 2006. godine u Hotelu "Bristol" Tuzla Okrugli stol na temu:

- Dosadašnji položaj Hrvata u Organima vlasti u BiH,
- Što predlaže novo Ustavno rješenje BiH i njegove posljedice na položaj Hrvata u BiH.

Prenosimo tekstove naših suradnika koji su objavljeni u dnevnom tisku, jer do zaključenja lista nismo primili zvanično priopćenje.

Sve je bolje od postojećeg stanja

Dayton ne žele mijenjati oni koji su se njime okoristili, smatra Niko Lozančić *
U Zastupničkom domu Parlamenta BiH nužne radikalne promjene

"Daytonski sporazum je nepravilan, nelogičan, nefunkcionalan. Postavljen je tako da Bosna i Hercegovina ne može funkcionirati", rekao je na okruglom stolu u Tuzli predsjednik Federacije BiH **Niko Lozančić**.

Konstatirajući kako se većina u BiH slaže da su promjene nužne, Lozančić je na okruglom stolu koji je organizirao Hrvatski dom u Tuzli kazao kako Dayton ne žele mijenjati oni koji su se njime okoristili.

"Promjene će doći jer to traže međunarodna zajednica i SAD. Hrvati žele radikalnije promjene, ali ako ćemo decenijama čekati da dođe do racionalnih promjena, koje će zaštititi kolektivna i osobna prava Hrvata, onda sam za to da odmah dođe djelomičnih promjena jer je postojeće stanje neodrživo", kazao je Lozančić.

Na okruglom stolu raspravljano je o položaju Hrvata u BiH, te o prijedlogu novih ustavnih promjena i njegovih posljedica na položaj Hrvata. Osim Lozančića uvodničari su bili **Krešimir Zubak** predsjednik

NHI, **Slavko Perićević**, predsjednik HNV u Tuzli, **Ilija Filipović**, zastupnik u Domu naroda BiH, **Rado Pejić**, ministar u Vladi i **Tomo Vidović**, dopredsjednik Skupštine Tuzlanskog kantona.

Lozančić je rekao da se za promjene najviše zalažu Hrvati jer su, prema njegovom mišljenju, u postojećim ustavnim rješenjima manjina. Ustvrdio je da u BiH praktično funkcioniraju tri entiteta, spominjući distrikt Brčko kao jedan od njih. Smatra da se dugo čekalo na promjene Daytonu, kojima se najviše opiru iz Republike Srpske. Poručio je da u RS dominira interes Srba, u FBiH Bošnjaka, navodeći to kao jedan od važnih motiva Hrvata da traže promjene. Smatra da u BiH nijedan građanin

ne može biti zadovoljan jer imamo preskupu i neracionalnu vlast, mehanizme za blokade u parlamentima, što stvara opću konfuziju.

Obrazlažući tijek pregovora o ustavnim promjenama, **Ilija Filipović** je rekao da ništa nije dogovoreno dok sve ne bude dogovoreno i potvrđeno u par-

lamentu. Sva rješenja koja su dosad usuglašena ocijenio je za Hrvate boljim od dosadašnjih.

Krešimir Zubak je poručio da treba biti racionalan i priznati da i u suvremenim europskim dr-

Slaba zastupljenost u TK

Na skupu je rečeno da Hrvati nisu optimalno zastupljeni u organima vlasti Tuzlanskoga kantona. U Vladi imaju jednog ministra, a u Skupštini Tuzlanskoga kantona dva poslanika (iz SDP o. a.). Nema ih među dekanima, niti u Vladinim institucijama iz sfere obrazovanja.

funkcionirati u punom kapacitetu. Zato je dobro prenošenje nadležnosti na državu. Institucije vlasti trebaju veću prohodnost. Do sada su svi imali mogućnost da blokiraju procese i odlučivanje. Smatram da je loše što u Zastupničkom parlamentu BiH nisu dogovorene radikalnije promjene. Za mene je najgore što je zadržan entitetski princip odlučivanja, gdje su i glavni problemi. Problematično mi je i to što u Zastupničkom domu Parlamenta BiH Hrvati neće nikad moći provesti projekt koji im odgovara, a nadležnost Doma naroda su ograničene samo na vitalni interes", kazao je Zubak.

V. JAHIC - OSLOBOĐENJE
19.03.2006.

Za okruglim stolom u Tuzli dužnosnici i predstavnici stranaka govorili o položaju Hrvata

RAVNOPRAVNOST, ALI SAMO NA PAPIRU

Srž je rasprave da Hrvati ne mogu biti zadovoljni ustavnim rješenjima

Položaj Hrvata u Tuzlanskom kantonu u neku je ruku teži nego u ratu jer je Ustavom zajamčena ravnopravnost vidljiva samo na papiru, nema je u stvarnom životu, jedan je od zaključaka rasprave o položaju Hrvata u organima vlasti BiH i aktualnim ustavnim rješenjima te njihovim posljedicama na položaj Hrvata u državi.

Rasprava je organizirana na inicijativu Savjeta Društva Hrvatski dom u Tuzli, a na njoj su bili **Niko Lozančić**, **Krešimir Zubak**, **Ilija Filipović**, te zastupnici u Parlamentu FBiH, kantona, vijećnici općina s toga područja, predstavnici političkih stranaka i drugi. Na skupu je bio i generalni konzul Republike Hrvatske u Tuzli, **Josip Juras**. Iako je najavljeno sudjelovanje u raspravi predstavnika katoličke crkve tuzlanskoga dekanata, nisu zapaženi u dvorani hotela "Bristol", u kojoj nije bilo grijanja, pa su se sudionici smrzavali.

Srž je rasprave da Hrvati ne mogu biti zadovoljni predloženim ustavnim rješenjima niti mogu prihvatiti prijedloge koji u biti ne mijenjaju njihov položaj.

O ravnopravnosti se govori uopćeno, a u praksi je skoro i nema. Iznesen je primjer da je oko 390 vijećnika u 13 općina Tuzlanskoga kantona samo 12 Hrvata, od kojih je trećina iz SDP-a.

U Zakonodavnoj vlasti, pravosuđu, u upravnim odborima i menadžmentima javnih poduzeća gotovo 90% predstavnici su većinskog naroda, a među 13 dekanata fakulteta Sveučilišta u Tuzli samo je jedan nebošnjak - rekao je Slavko Perićević, predstavnik Hrvatskoga narodnog vijeća Tuzle.

Miro PETROVIĆ
Večernji list, 20.03.2006.

Foto: Mato Dulabić

IZJAVA KATOLIČKIH BISKUPA BOSNE I HERCEGOVINE

Biskupi Bosne i Hercegovine s 36. redovnog zasjedanja Biskupske konferencije BiH održane od 20. do 22. ožujka 2006. godine u Mostaru, uputili su posebnu Izjavu koju prenosimo u cijelosti:

Prateći višemesečni tijek pregovora o izmjeni Ustava BiH mi, katolički biskupi u Bosni i Hercegovini, sa žaljenjem konstatiramo da se promjena ovoga temeljnoga dokumenta državnosti i demokracije naše zemlje izvodi na nedemokratski i gotovo konspirativan način. Pitali smo se, a sada pitamo organizatore i sudionike pregovora o promjeni Ustava, kako i čijim ovlaštenjem mijenjaju Međunarodni mirovni sporazum iz Daytonu bez sudjelovanja i suglasnosti svih država potpisnica i da se ne pitaju za mišljenje građani i narodi ove zemlje? Od kada se to međunarodni ugovori ne mijenjaju barem načinom na koji su i nastali?

Imajući u vidu Sporazum, koji je rezultat ovako provedenih pregovora, s pravom se bojimo da je riječ o izravnoj prijetnji boljoj budućnosti građana i ravnopravnosti naroda jer bi se ovom ustavnom kategorijom potvrdilo ratom provedeno i Daytonom ozakonjeno etničko čišćenje i nepravedna podjela Bosne i Hercegovine. Naime, kako se u ovako presudnome trenutku za našu zemlju, ne pitati, u ime koje se demokracije i kakve pravde, te kakve budućnosti Bosne i Hercegovine, uvodi entitetsko načelo odlučivanja u Zastupničkome domu (čl. IV, toč. 10 f), i ustavnom kategorijom sudbina ove zemlje predaje u ruke zastupnicima dvaju naroda koji jedini mogu osigurati "1/3 poslanika ili članova s teritorija svakog entiteta"?

Duboko žalimo da su ostali bez odjeka brojni naši apeli tijekom desetogodišnje "tihe revizije" Daytonskoga sporazuma, kojom je utvrđivana nepravedna podjela Bosne i Hercegovine a hrvatski narod sustavno svođen na manjinu. Unatoč tomu, i ovom prigodom ne možemo ne upitati, kojim demokratskim načelom se hrvatskom narodu, koji je u ovoj zemlji konstitutivan, oduzima

temeljno pravo da zajedno s druga dva naroda ravnopravno sudjeluje u političkome životu i donošenju zakona? Komu je u interesu da se ovakvim iznuđenim kompromisima dovodi u pitanje mogućnost suživota u ovoj zemlji i da daje do znanja kako u njoj nema mjesta za sve njezine građane i narode?

Upravo zbog toga, mi u ovome presudnome trenutku za budućnost hrvatskoga naroda, a s njime i Bosne i Hercegovine pozivamo zastupnike hrvatskoga naroda ali i sve odgovorne političare i druge ljude kojima je multietničnost i demokracija ove zemlje na srcu da, vodeći se općim dobrom i demokratskim načelima, učine sve kako ovako zamišljene ustavne promjene ne bi poprimile formu parlamentarne potvrde.

Podsjećamo da desetogodišnje iskustvo i kakvoća "prve faze" ustavnih promjena ne daje

nikakva jamstva da bi se u nekoj "drugoj fazi" bilo što moglo i htjelo učiniti na bolje. Utemeljen je strah da bi prihvaćanje predloženih promjena otvorilo put dokidanja i preostalih washingtonsko-daytonskih mehanizama zaštite interesa hrvatskoga naroda, kao što su županije i vitalni nacionalni interes. Ako, unatoč jamstvima Daytonskoga ustava, Hrvati u Bosni i Hercegovini ne mogu imati ni tv kanal ni škole na hrvatskome jeziku, onda su to najjasniji pokazatelji za koje se standarde na početku trećega tisućljeća valja zalagati!

Kao biskupi Katoličke Crkve i pripadnici hrvatskoga naroda, i ovaj put potičemo svoje vjernike da se još odlučnije zauzimaju za svoja neotuđiva prava i zajedno s drugima izgrađuju pravedni mir u ovoj zemlji.

(kta)

RIM: Biskupi BiH sa Svetim Ocem

DEKLARACIJA O BiH - U Chicagu održana Konferencija Bošnjaka i Hrvata

HRVATI U BiH SKUPO PLAĆAJU NESLOGU

Hrvate u BiH prečesto pretragično stajala njihova unutarnja podjela

Na Konferenciji predstavnika bosanskohercegovačkih Amerikanaca održanoj u Chicagu jednoglasno je prihvaćena Deklaracija koja se bavi najvažnijim aktualnim pitanjima i poziva na donošenje novog ustavnog rješenja za BiH

U deklaraciji se pozivaju vlada, ustanove i svi ljudi dobre volje da "pruže podršku našim naporima za postizanje pravde, mira, sigurnosti i napretka u BiH". Na Konferenciji su dvije zajednice u SAD-u (Hrvati i Bošnjaci iz BiH) obnovile otvorene i prijateljske odnose.

- Nadamo se da će treći narod u BiH, Srbi, također sudjelovati u našim budućim dogovorima i zajedničkim naporima radi ostvarenja trajnog mira i stabil-

nosti u BiH i u regiji - naglašava se u deklaraciji. Tijekom Konferencije u Chicagu poslana je i poruka Hrvatima u BiH.

"Vjerujemo da se nalazimo u vrlo zahtjevnom vremenu, ne samo zbog brojčanog i političkog stanja Hrvata u BiH, nego i zbog novih političkih

opcija i ustrojavanja. Tražimo otvaranje novog međusobnog dijaloga među Hrvatima, koji je doista bezuvjetni most k svemu dobrom i boljem u BiH.

Hrvate u BiH je prečesto, previše, preduboko i pretragično stajala njihova unutarnja podjela:

regionalna, crkvena, politička, ekonomska i kulturološka. Sada je vrijeme pokazati snažnu i odlučnu mudrost vođenja, kad se nalazimo pred raspadom na genocidno utemeljenog Daytonu, te imamo prigodu pokazati smjer budućnosti BiH, navodi se u poruci.

Valentin RUPČIĆ
Večernji list, 23. 03. 2006.

DIJASPORA SPREMNA POMOĆI

"Upućujemo ovo pismo u vrijeme kad smo i mi ovdje počeli aktivnije promišljati o načinima rada i pomoći, prije svega svjesni važnosti upravo sadašnjeg trenutka te osjećaja i obaveze pokrenuti kotač zajedničkih projekata. Dijaspore je spremna podržati napore koji moraju uroditi zajedničkom platformom Hrvata BiH", naglašeno je u poruci Hrvatima upućenoj s konferencije održane u Chicagu.

Dr. Ivo KOMŠIĆ, dopredsjednik SDU
- Socijaldemokratske unije BiH tvrdi

Ustavne promjene su međunarodna zavjera protiv BiH

- Hrvate u ovoj državi više nitko ni za što ne pitali "Račun ovoga rata moraju platiti Hrvati", govorio mi je na Ženevskim pregovorima lord Owen, tijekom rata u BiH i bojim se da taj račun Hrvati ovih dana plaćaju - upozorava dr. Ivo KOMŠIĆ, dopredsjednik SDU - Socijaldemokratske unije Bosne i Hercegovine

Nedavno postignute i od strane lidera sedam političkih stranaka potpisane Ustavne promjene u Bosni i Hercegovini, biranim riječima rečeno, zbunjuju neupućeno pučanstvo. Osim što je široj javnosti, ako takvo nešto uopće postoji u BiH, poznato vrlo malo detalja o suštini i sadržajima tih promjena, dodatnim narodnim zabunama i političkostranačkim suprotstavljenostima doprinose i izjave pojedinaca od političkoga zvanja i znanja.

Mada pripadaju različitim političkim opcijama, sličnoga ili gotovo istovjetnoga stava su dr. Haris SILAJDŽIĆ, osnivač Stranke za BiH i njezin lider iz sjenke, te dr. Ivo KOMŠIĆ, dopredsjednik SDU - Socijaldemokratske unije BiH. Za razliku od Silajdžića, koji zagovara građansku opciju (ma što ona značila u nacionalno pocijepanoj BiH), Komšić s neskrivenim ogorčenjem upozorava na državotvorno - političku marginalizaciju bh. Hrvata.

Jačanje entiteta na štetu države

U jednom razgovoru za novine, objavljenom prije više od mjesec dana, gospodin Komšić je ustvrdio, kako ovi razgovori i na kraju postignuti dogovor ili bolje rečeno potpisani kompromis znači "jačanje entiteta na štetu države BiH", mada se na početku ovih razgovora tvrdilo kako se ima za cilj stvaranje ustavnog okvira u kojemu će država moći funkcionirati. "Teško je dokučiti tko je i kako to uspio. Po mom mišljenju, na stolu imamo međunarodnu zavjeru protiv BiH, a Lagumdžija i Tihici su pristali biti protagonisti te zavjere."

Jačanje entiteta Komšić vidi u tome što nije eliminirano entitetsko glasovanje u Zastupničkom domu Parlamenta BiH. "Entitetske pozicije su ostale nedirnutе, a etnički princip i dalje ima prevagu," posebno naglašava Komšić, uz napomenu kako je smiješan dogovoreni način izbora članova Predsjedništva i da je to priča za malu djecu. "Ostalo je da će u Predsjedništvu BiH biti jedan član iz Republike Srpske, a dva iz Federacije BiH. Može se dogoditi da se u FBiH za ove pozicije kandidiraju dvije osobe iz bošnjačkoga i jedna iz hrvatskoga naroda. Primjerice pobjedi Bošnjak/Bošnjakinja sa 300.000 glasova. Drugi kandidat iz ovoga naroda dobije 250.000 glasova, a Hrvat 200.000 glasova. U Predsjedništvo će ući Hrvat. Kakva je to demokracija", pita se Komšić?

Na kraju ovoga razgovora Komšić je još ustvrdio: "Hrvate u ovoj državi više nitko ni

za što ne pita, a narodi i građani moraju biti jednakopravni. Sjećam se što je na Ženevskim pregovorima, u vrijeme agresije na BiH, govorio lord Owen. Tada je u prisustvu Muhameda FILIPOVIĆA i rahmetli Alije IZETBEGOVIĆA rekao "kako račun ovoga rata moraju platiti Hrvati". Bojim se da taj račun ovih dana plaćaju Hrvati", završio je novinsku priču dr. Komšić.

Majorizacija Hrvata na svim razinama vlasti

Na pogrešne i po Hrvate BiH štetne poteze od ranije su ukazivali članovi Biskupske konferencije BiH, na čelu s kardinalom Vinkom PULJIĆEM, te ponudili ustroj BiH sa četiri ekonomske i multietničke regije. Savjet Društva "Hrvatski dom" Tuzla, kao nevladina i nadstranačka, ali krovna hrvatska udruga, je okruglim stolom održanim 18. ožujka 2006. godine, na dan kada je od strane sedam političkih lidera potpisan dogovor o ustavnim promjenama, a ranije konferencijom za novinare i priopćenjem za javnost upozorio: "Mi Hrvati u Tuzlanskom kantonu/županiji, svjedočimo da smo (i aktualnim Ustavom) kao konstitutivni narod majorizirani i u općinama i Kantonu (Tuzlanskom - op.a.) u zakonodavnim, izvršnim, pravosudnim i upravnim organima vlasti; obrazovanju, znanosti, kulturi, zdravstvu, javnim poduzećima, upravnim i upravljačkim strukturama i rukovodnim radnim mjestima, kao i u zapošljavanju u svim institucijama financiranim proračunom i fondovima pod kontrolom države. Najnovije promjene Ustava i Izbornog zakona BiH trebaju (dužne su) osigurati punu političku ustavnopravnu jednakopravnost konstitutivnih naroda i zaštitu njihovih vitalnih nacionalnih interesa u punom kapacitetu na svim razinama", samo je dio dramatičnog javnog priopćenja i upozorenja Savjeta "Hrvatski dom", sa posebnom napomenom kako se uočava da će se hrvatski narod, kao najmalobrojniji konstitutivni, u BiH usvojenim stavovima dodatno marginalizirati.

Reagiranjem Savjeta Društva "Hrvatski dom" Tuzla, ako i sva ostala upozorenja na nezavidan politički položaj Hrvata u BiH, na žalost, nije naišao ni na adekvatnu medijsku pozornost. O stranačko-političkoj i vlastodržateljskoj suvišnosti je i govoriti. Tim prije što je zabava zvana predizborna kampanja već počela, a ovima slična upozorenja stizala su i na početku aktualnih mandata u zakonodavnim i izvršnim tijelima vlasti. Također, bez ikakvih rezultata, a to je samo još jedan od dokaza Komšićeve bojazni i ne samo njegove kako Hrvati upravo ovih dana počinju plaćati račune minuloga rata.

Priredio: N. J. IVANOVIĆ

Udruga Hrvata povratnika u Bosansku Posavinu za preustroj Bosne i Hercegovine

Udruga Hrvata povratnika u Bosansku Posavinu "Feniks" uputila je pismo nadbiskupu metropolitu vrhbosanskom kardinalu Vinku Puljiću i banjolučkom biskupu mons. dr. Franju Komarici. Povratnici mole kardinala Puljića i biskupa Komaricu da utječu kako se ne bi "u ime hrvatske strane stavio potpis na dokument koji bi u bilo kakvoj kombinaciji mogao omogućiti ili opravdati zamrzavanje generalnog ustroja Bosne i Hercegovine, odnosno opstanak dosadašnjih entiteta".

"Nikakva euforička obećanja niti pak ikakve prijetnje ne bi smjele navesti bilo kojeg hrvatskog potpisnika da stavi novu omču oko vrata Hrvatskom narodu u Bosni i Hercegovini, kao što je to učinio gospodin Jadranko Prlić potpisujući Daytonski sporazum. U ime povratnika u onaj dio Bosanske Posavine koji je u Daytonu dodijeljen Republici Srpskoj molimo Vas da se sjetite kako je taj potpis imao za posljedicu nestanak Hrvata iz ovoga dijela Bosanske Posavine... Rezultati povratka Hrvata u općinu Odžak u odnosu na općine koje su dodijeljene Republici Srpskoj svjedoče kako taj entitet za deset godina ništa nije učinio za povratak Hrvata, a neće to učiniti ni za slijedećih stotinu ako mu se pruži prilika za opstanak. Zato Vas još jednom molimo da svojim autoritetom utječete da hrvatski potpisnici ne stavljaju svoj potpis ni na kakva nesigurna obećanja. Nitko ih ne može prisiliti da potpisuju ono što šteti njihovu narodu", stoji u pismu koje su potpisali predsjednik i dopredsjednik Udruge "Feniks" Ilija Zirdum i Ilija Ereiz.

U pismu se iznosi i stav Udruge i vizija ustroja Bosne i Hercegovine. "Mi Bosnu i Hercegovinu vidimo kao modernu europsku državu, sa specifičnostima onih europskih država koje sačinjava više konstitutivnih naroda, podijeljenu na prirodne regije određene zemljopisnim, povijesnim, gospodarskim, ali i nacionalnim osobitostima. U okviru takve podjele na regije Bosansku Posavinu - od Brčkog do Dervente - vidimo kao jednu cjelinu, koja ima sve gore navedene odlike. Na tome području je, prema popisu stanovništva iz 1991. godini živjelo 135.377 Hrvata", stoji u pismu Udruge Hrvata povratnika u Bosansku Posavinu

"Feniks". (kta)

Obilježen Dan neovisnosti BiH

DAN NEOVISNOSTI BOSNE I HERCEGOVINE

Ovogodišnji Dan neovisnosti BiH obilježen je samo u jednom dijelu zemlje, Federaciji BiH.

Odlukom Ministarstva rada i socijalne skrbi FBiH 1. ožujak je bio neradan dan u cijeloj Federaciji. Srpski političari ignorirali su sve događaje vezane uz Dan neovisnosti BiH.

Obilježavanje Dana neovisnosti u Tuzli

U povodu Dana neovisnosti Bosne i Hercegovine 1. ožujka je na tuzlanskoj Slanoj Banji položeno cvijeće. Delegaciju Općine Tuzla predvodio je načelnik Jasmin Imamović, a cvijeće je položeno na Ceremonijalnom platou Slana Banja, Spomeniku poginulim braniteljima Tuzle i BiH 1992 - 1995, kao i na groblju civilnim žrtvama rata.

Pored delegacije tuzlanske općine cvijeće su položili i predstavnici političkih stranaka, udruženja obitelji poginulih boraca, boračkih organizacija, a ceremoniji je prisustvovao veći broj građana.

U sklopu obilježavanja Dana neovisnosti BiH održana je u Narodnom pozorištu Svečana sjednica Općinskog vijeća Tuzla.

Predsjedavajuća Općinskoga vijeća prof. dr. sc. Nada Mladina je na Svečanoj sjednici u svom govoru, između ostalog, istakla:

...Današnji datum je povod da progovorimo i o ulozi i ambicijama Tuzle u izgradnji prosperitetne budućnosti Bosne i Hercegovine. Naša iskrena patriotska želja je da, u pozitivnom smislu, bude što manja razlika između Tuzle i ostalih krajeva Bosne i Hercegovine, odnosno, da naša država dosegne razinu tuzlanske vjere u budućnost. Naša je želja da Bosna i Hercegovina bude uređena po sistemu koji garantira trajnu stabilnost države, a to je nemoguće dokle god se jednonacionalni i nacionalistički koncepti ne nađu s onu stranu zakona. Deset daytonskih godina su nas uvjerile u sve kvalitete i mane postojećeg koncepta, i stoga s pravom možemo kazati koji elementi nedostaju u unutarnjem uređenju Bosne i Hercegovine. Bez dvojbe, nama je potrebna jaka centralna vlada, s jakim gradovima i općinama, a to je sustav koji bi mogao garantirati efikasnu vladavinu zakona, te ekonomsku i socijalnu sigurnost naših građana. U takvom ambijentu, Tuzla bi ponovno bila istinski centar regije sje-

veroistočne Bosne, vežući za sebe podjednako i Brčko, i Gradačac, i Bijeljina, i Kladanj, i Zvornik, i Gračanicu, i Lopare, i Srebrenik..., onako kako je to uspješno funkcioniralo deцениjama. Tek kao prirodna i ekonomski povezana regija, mi bismo imali šansu da izvučemo korist za naše građane iz interregionalnih kontakata, sa sličnim regijama u Hrvatskoj, Srbiji, Mađarskoj, Austriji, i u drugim zemljama.

Ako želimo planirati bolju budućnost, onda moramo konstruktivnom kritikom pronalaziti mane sadašnjosti, otklanjati ih, i prilagođavati život imperativima bosanskohercegovačkih vrijednosti. Sadašnjost nije ono najbolje što je potrebno našem građaninu. Za ono bolje, u budućnosti, potrebno je mnogo hrabrosti, rada, odricanja, a najprije - ljubavi i vjerovanja u budućnost Bosne i Hercegovine.

U ime zalaganja za sretnu i prosperitetnu budućnost naše domovine, čestitam Vam Dan neovisnosti Bosne i Hercegovine.

Čestitka Sulejmana Tihica, predsjedavajućeg Predsjedništva BiH:

"Svim građanima čestitam Dan neovisnosti BiH. Na ovaj dan građani su odlučili da naša država bude neovisna i suverena. Mislim da je došlo vrijeme da žitelji oba entiteta slave 1. mart. Već imamo jednu vojsku, te ljudi treba da shvate da je BiH država svih građana u njoj, pa svi treba da je tako i doživljavaju."

Praznična čestitka predsjednika HKD "Napredak"

Najvažnije je da kod građana ne manjka vjere u bolje sutra

Predsjednik HKD "Napredak" Franjo Topić 1. ožujka je u ime Središnje uprave Društva, njegovih članova te svoje ime uputio čestitku svim građanima BiH povodom Dana neovisnosti.

On navodi kako građanima BiH, iako se gotovo svakodnevno susreću s različitim problemima, ipak ne manjka optimizma i vjere u bolje sutra, što je najvažnije. Bosna i Hercegovina i svi njezini ljudi zaslužuju bolji život i sretniju budućnost.

Topić je izrazio i žaljenje što se ovaj praznik još ne slavi na području cijele domovine, javila je Fena.

U TUZLI PROSVJEDI U ZNAK POTPORE TUŽBI BiH PROTIV SCiG

U Tuzli su održani mirni prosvjedi građana u znak potpore tužbi BiH protiv Srbije i Crne Gore za genocid, čije je prvo ročište pred Međunarodnim sudom pravde u Hagu održano 27. veljače. Prosvjedu je bio nazočan veliki broj članova svih boračkih organizacija s područja Tuzlanskog županije, Udruženja "Žene Srebrenice" i građana Tuzle.

Sudionici skupa podsjetili su da je u našoj zemlji poginulo 200.000 osoba, među kojima 17.000 djece, 8.163 u srebreničkom genocidu, 1,2 milijuna je prognano, otvoreno 300 koncentracijskih logora i 30.000 žena silovano. Sve su to razlozi zbog kojih bi Međunarodni sud u Hagu morao donijeti pravednu i pravičnu odluku, kazano je na prosvjednom skupu koji je održan na Kapiji, mjestu gdje je od agresorske granate s Ozrena 25. svibnja 1995. godine poginula 71 mlada osoba. Prosvjednici su poručili kako je na BiH izvršena agresija i genocid, te da se ne radi o bratoubilačkom ratu kako ga neki žele prikazati, već o obrambenom ratu.

USVOJEN PRORAČUN OPĆINE TUZLA ZA 2006. GODINU

U neuobičajenoj atmosferi za sjednice Općinskog vijeća Tuzla, bez dugih replika i uvreda protekla je rasprava o prijedlogu Proračuna općine Tuzla za 2006. godinu. Uz neznatne izmjene proračun je usvojen jednoglasno najviše zahvaljujući činjenici da su povećanjem proračuna u odnosu na Nacrt za više od 6 milijuna KM uvažene gotovo sve primjedbe oporbenih stranaka. Rasprava o prijedlogu proračuna u kojoj su sudjelovale sve političke stranke trajala je tri mjeseca tako da je za sjednicu OV ostalo samo nekoliko neusuglašenih stavova. Što se tiče kluba vijećnika HDZ-a u Općinskom Vijeću Tuzla, vijećnik Mijo Krešić izražava zadovoljstvo općinskim proračunom za ovu godinu. Gotovo sve primjedbe HDZ-a na Nacrt proračuna su usvojene, kazao je Krešić izdvajajući najznačajnije projekte koji će se u ovoj godini realizirati u mjesnim zajednicama u kojima živi najveći broj Hrvata. Radi se o Projektima izgradnje komunalne infrastrukture, obnovi vjerskih objekata u župama Šikara i Morančani, izgradnji ili obnovi malonogometnih terena u Doknju, na Husinu i Poljani, rekonstrukciji kuglane u Ljubučama, potpori radu Doma kulture na Husinu kao i institucijama kulture i informiranja sa hrvatskim predznakom te potpori Udrugama branitelja proisteklih iz domovinskog rata.

Inače, sjednica Vijeća je počela podnošenjem izvješća Mandatsko imunitetske komisije i svečanim polaganjem izjave novog vijećnika Rame Husagića (SDP) koji je dobio certifikat Izborne komisije BiH. Husagić je u sastav Vijeća ušao zbog nedavnog razrješenja sa vijećničke funkcije Muhameda Mešića što je učinjeno na njegov vlastiti zahtjev. Na vlastiti zahtjev izvršeno je razrješenje Gorana Salihovića sa mjesta predsjednika Općinske izborne komisije te izvršeno imenovanje Zlate Zorić za novog predsjednika Komisije i Svjetlane Kovačević i Sabahudina Imamovića za članove Komisije. Raspravljalo se danas i o izravnom prijenosu sjednica vijeća posredstvom TV Tuzla. Vladajući SDP i NS "Radom za boljitak" ni danas nisu prihvatili da se sjednice emitiraju u cijelosti. Ipak, otvorena je mogućnost nastavka razgovora o ovoj temi a sve s ciljem kako bi građani Tuzle mogli imati adekvatan uvid u rad vijeća.

R. S.

ZAVRŠENA KONFERENCIJA BOSNA I HERCEGOVINA I EUROPSKE INTEGRACIJE

Topić, Habsburg i Schwartz Schilling pred katedralom

Svetom misom, koju je u sarajevskoj katedrali predvodio mons. dr. Pero Sudar, pomoćni biskup vrhbosanski, danas je završena Međunarodna konferencija Bosna i Hercegovina i europske integracije koja je u organizaciji Bosanskohercegovačke panevropske unije održana u Sarajevu i Mostaru od 23. do 26. ožujka.

Biskup Sudar pozdravio je sve sudionike konferencije rekavši kako je Panevropska unija, a napose nadvojvoda Habsburg, puno toga napravila i za Bosnu i Hercegovinu te je zahvalio na organizaciji konferencije.

Konferencija je bila više nego uspješna, što potvrđuje veliki broj dužnosnika koji su nazočili konferenciji. Pomoć Bosni i Hercegovini od svih onih koji mogu pomoći od velike je koristi, a veliki prijatelji ove zemlje su članovi Međunarodne panevropske unije.

Valja reći kako su sudionici konferencije izglasali deklaraciju u kojoj traže od svih europskih institucija da još više pomognu Bosni i Hercegovini da čim prije uđe u Europsku uniju. Kao prvi korak u tom pravcu traže ukidanje viznog režima s državama EU-a, koji nanosi ogromne štete građanima Bosna i Hercegovine.

Biskup Sudar, msgr. Josipović i Habsburg u katedrali

Na misi su nazočili sudionici konferencije, a među njima i počasni predsjednik Međunarodne panevropske unije nadvojvoda Otto von Habsburg. Misi je prisustvovao i visoki predstavnik u BiH Christian Schwartz Schilling koji se nakon mise kratko susreo s nadvojvodom Habsburgom i predsjednikom Bosanskohercegovačke panevropske unije prof. dr. Franjom Topićem.

Hercegovine.

U svibnju će u Ljubljani biti održana proširena sjednica Predsjedništva Međunarodne panevropske unije na čijem će se dnevnom redu naći upravo Bosna i Hercegovina kao i koraci koje je potrebno poduzeti nakon održane konferencije u Sarajevu.

Vanja Gavran

HRVATSKO KULTURNO DRUŠTVO NAPREDAK FOND IVO ANDRIĆ - VLADIMIR PRELOG NAPREDAK DAJE 98 STIPENDIJA

Četvrta sjednica Središnje uprave Hrvatskog kulturnog društva Napredak održana je u subotu, 4. ožujka u Sarajevu, a njome je predsjedao prof. dr. Franjo Topić. Članovi Središnje uprave su jednoglasno prihvatili odluku o osnivanju Instituta za dijalog, kulturu i civilizaciju koji će djelovati pri Napretku.

Prihvaćen je i prijedlog Upravnoga odbora Fonda za stipendiranje Ivo Andrić - Vladimir Prelog o dodjeli stipendija i potpora za studente. Ove će se godine dodijeliti ukupno 98 stipendija i to 52 stipendije, 36 potpora i deset stipendija za poslijediplomce. Ukupan iznos stipendija je 80.000 KM.

Topić je nazočne upoznao s procesom povrata Napretkova konvikta Kralj Tomislav u Sarajevu koji je danas rodište te je istaknuo kako vjeruje da će konvikt biti uskoro vraćen i prenamijenjen u prvotnu namjenu, a to je studentski dom.

Imenovan je i novi v. d. tajnik Napretka mr. sc. Mario Vukoja, te novi član Središnje uprave zadužen za glazbu maestro Dario Vučić, te fra Ivan Tolj za predsjednikova savjetnika.

NAPREDAK UVIJEK U SLUŽBI ČOVJEKA

Napredak je školovao i pomagao školovati oko 18.000 đaka i studenata, među kojima su bila dva nobelovca Ivo Andrić i Vladimir Prelog, zatim slikari Gabrijel Jurkić, Ismet Mujezinović i Karlo Mijić, pjesnik Nikola Šop i mnoge druge poznate osobe.

Hrvatsko kulturno društvo Napredak od svog osnivanja 1902. pa do danas postalo je i ostalo stjecište kulturnog i intelektualnog života Hrvata, i mnogih drugih na ovim prostorima. Sve što radimo, radimo radi ljudi i glavna nam je zadaća biti u službi čovjeka, posebno mladih ljudi. Želimo pomoći izgradnji boljeg društva ma gdje bili. Napredak je pokazao riječju i primjerom kako se može raditi i u najtežim uvjetima, puno i kvalitetno. Veliki doprinos Napretka je da je pokazao kako se može njegovati vlastiti identitet, a ne stvarati neprijatelje. Napretkovo je načelo izgrađivanje zajedničke kulture i društva kroz njegovanje vlastite kulture.

HKD NAPREDAK OSNIVA INSTITUT Dijalog kultura i civilizacija

Središnja uprava HKD Napredak odlučila je utemeljiti i Institut za dijalog kultura i civilizacija koji će djelovati pri Napretku. Institut bi trebao okupiti velik broj znanstvenika iz različitih područja, od sociologije i teologije do filozofije i povijesti.

Bosna i Hercegovina ne može svijetu ponuditi ništa posebno iz područja fizike, kemije, ali može iz ovog područja kojim ćemo se baviti na Institutu - ističe prof. dr. Franjo Topić, predsjednik, uz ocjenu da će uspostava Instituta biti jedan od najvećih projekata Napretka.

Hrvatsko kulturno društvo Napredak Glavna podružnica Zagreb

Pod visokim pokroviteljstvom predsjednika Republike Hrvatske g. Stjepana Mesića u Koncertnoj dvorani Vatroslava Lisinskog u Zagrebu je održan 16. ožujka 2006. tradicionalni dobrotvorni koncert Zagrebačke filharmonije za Napretkov fond za stipendiranje "Ivo Andrić - Vladimir Prelog".

Već osmu godinu zaredom Zagrebačka filharmonija daruje svoj koncert Napretkovom fondu čiji je cjelokupni prihod namijenjen stipendiranju darovitih studenata. Prije početka koncerta nazočne u dvorani pozdravili su g. Miljenko Puljić, ravnatelj Zagrebačke filharmonije, g. Izet Aganović, iza-

U Sarajevu održan veliki maskenbal

U organizaciji Hrvatskog kulturnog društva Napredak i Udruge katoličkih studenata "Emaus" 28. veljače u Napretkovu je klubu "Lira" održan maskenbal za mlade.

U prepunom klubu bilo je više nego zabavno. Raznolikosti maski i maštovitosti u izradama nije manjkalo. Vampiri i vještice, prinčevi i princeze, muške žene i ženski muškarci, klaunovi, plesačice, šeici, samo su neke od maski koje su se sinoć mogle vidjeti u "Liri". Svaka se maska pitala tko se krije iza one druge što i jeste čar svakog maskenbala.

A kakav bi to maskenbal bio bez izbora najljepše i najružnije maske, kao i one najoriginalnije. Natjecalo se i u brzini jedenja pokladnih krafni kao i u plesu. Pobjednici su dobili i prigodne nagrade. Uz glazbu uživo pjevali su i plesali do ranih sati.

slanik predsjednika Republike Hrvatske, te g. Vlado Luburić, prof., predsjednik HKD Napredak - Glavne podružnice Zagreb koji je zahvalio svima onima koji su svojim priložima pomogli što uspješnijoj realizaciji ove humanitarne akcije. Svako treba naglasiti i one najveće, INA d.d. i Hrvatska elektroprivreda, koji su već davno prepoznali Napretkovu humanitarnu misiju, te "Večernji list" koji se uz medijsko pokroviteljstvo priključio i sponzorima darujući Fondu deset stipendija. Svi oni koji su odlučili provesti večer u "Lisinskom" mogli su uživati u glazbenom ugodaju koji je priredila Zagrebačka filharmonija pod ravnanjem maestra Vjekoslava Šuteja. Kao solistica u prvom dijelu koncerta nastupila je violinistica Cecilia Ziliacus, jedan od najvećih mladih talenata Skandinavije. U programu je izveden Koncert za violinu i orkestar u D-duru, Igora Fjodoroviča Stravinskog, te Fantastična simfonija op. 14, najpoznatijeg romantičara XIX. stoljeća, Hectora Berliosa. Pored mnogobrojne publike koncertu su prisustvovali i mnogobrojni uzvanici iz javnog, vjerskog i kulturnog života.

Tekst: Mario Milošević
Fotografije: Ante Jelavić

Ovo je prvi organizirani maskenbal za mlade i vjerujemo kako će od ove godine ovaj maskenbal postati tradicija koja upotpunjava društveni i zabavni život u Sarajevu.

Vanja Gavran

100 OBILJEŽENO godina NAPRETKA U VITEZU

U petak 17. ožujka 2006. u Hotelu Vitezu u Vitezu svečano je proslavljena stogodišnjica Napretkove podružnice u Vitezu. Naime, davne 1906., godine Središnja uprava Napretka iz Sarajeva imenovala je fra Jaku Selaka, župnika u Vitezu povjerenikom podružnice HKD Napredak u Vitezu od kada i grad Vitez broji svoje godine budući je iste godine izgrađena i prva osnovna škola, a ubrzo zatim i zgrade uprave.

Više od dvije stotine okupljenih članova i prijatelja Napretka pozdravio je gosp. Vlado Karin, predsjednik podružnice HKD Napredak u Vitezu. U svom izlaganju je govorio o svemu onom što je Napredak u Vitezu učinio u svom prvom razdoblju do 1949., kada je bio zabranjen, ali i o vrlo plodnom razdoblju od obnove 1990. Premda su prve godine od obnove obilježili rat i ratne teškoće, Podružnica Napretka u Vitezu nije posustala i odustala od promicanja kulture i kulturnih događanja, pa tako u svoje rezultate bilježi više izložbi slika, fotografija, koncerata, drama i izdavanje 50 knjiga.

Okupljene su pozdravili i Napretku čestitali stogodišnjicu Vlado Alilović gradonačelnik Viteza, Lucija Pavlović, predsjednica HKD Napredak podružnice u Bugojnu, Fejzulah Beša, predsjednik Preporoda Vitez, Krunoslav Cigoj, savjetnik u Veleposlanstvu Republike Hrvatske u Sarajevu, prof. dr. Franjo Topić, predsjednik HKD Napredak, dok su Josip Vrbošić, veleposlanik Republike Hrvatske u BiH i fra Božo Blažević, prvi predsjednik od obnove HKD Napretka u Vitezu, poslali pisma čestitajući obljetnicu budući nisu mogli nazočiti na svečanosti.

Proslavu su uljepšale učenice šestog razreda glazbene škole u Vitezu Jelena Vidović i Jelena Marjanović svirajući violinu i klavir te Hrvoje Marjanović član podružnice Napretka u Vitezu svirajući gitaru.

Ovom prigodom je podijeljeno i stotinu zahvalnica svima onima koji su svojim radom, doprinosom i sponzorstvom doprinijeli radu i razvoju Napretka.

Na kraju je održana promocija nakladništva ove podružnice i njezinih 50 knjiga objavljenih od 1990. i recitirana poezija.

Podružnica Napretka u Vitezu se napose može ponositi svojom članicom Ankom Topić koja je bila prva žena pjesnik u Bosni i Hercegovini objavivši svoju zbirku pjesama "Izgubljena zvijezda" 1908. Njezino ime nosi i nagrada za književnost koju ova podružnica dodjeljuje svake godine.

Mr. Mario Vukoja

ČETVRTO DRUŽENJE PRIJATELJA KATOLIČKOGA ŠKOLSKOG CENTRA "SVETI FRANJO" TUZLA

Ravnatelj ima riječ...

Udruga "Prijatelji KŠC "Sv. Franjo" i Uprava centra polovicom veljače upriličili su četvrto druženje roditelja, djelatnika, učenika i drugih prijatelja Centra. Tako se i ove godine u dvorani Centra okupilo mnoštvo prijatelja koji su još jednom ugodno i lijepo raspoloženi u, možemo slobodno reći, obiteljskom ozračju potvrdili opravdanost ovakvih druženja, a samim tim i postojanja i djelovanja Udruge koja je jedinstvena na prostorima BiH. Uz roditelje, učenike i djelatnike nazočni su bili i brojni ugledni građani našega grada kao i oni koji djeluju u njemu. Među istaknutim gostima bili su generalni konzul Republike Hrvatske u Tuzli g. mr. Josip Juras sa suradnicima, predsjedavajuća Općinskog vijeća Tuzla gđa. dr. Nada Mladina, predstavnici Ministarstva obrazovanja, nauke, kulture i sporta TŽ, brojnih političkih, gospodarskih i kulturnih subjekata.

U kratkom obraćanju nazočnima predsjednica Udruge "Prijatelji KŠC "Sv. Franjo" gđa. Lucija Brestovac podsjetila je da Udruga djeluje osam godina te da okuplja roditelje učenika Centra, uposlenike i druge koji su zainteresirani za poticanje projekata unutar Udruge. "Ova večer druženja ili kako smo je mi nazvali Donatorska večer već se profilirala i nedvojbeno je večer u kojoj se točno može prepoznati povezanost svih vas s ovim Centrom. Svakako posebnost je u tome što mi ovdje šaljem poruku ljubavi i prijateljstva, poruku da su naša žrtva i trud isplativ što se vidi iz brojnih dosadašnjih primjera gdje smo putem ovakvih večeri prikupili značajna sredstva koja smo usmjerili isključivo na Centar i na čake, našu djecu. To je zapravo i naš konačni cilj, otvoriti ovaj Centar, uključiti roditelje u rad istog i na koncu unaprijediti uvjete školovanja naše djece" - kazala je gđa. Brestovac te izdvojila neke od projekata realiziranih iz fonda udruge. Projekti se uglavnom odnose na stipendiranje nadarenih učenika, pomoć onima kojima je najpotrebnija, opremanje školskih

prostorija, laboratorija, upotpunjavanje knjižničkog fonda i slično. Sredstvima udruge Centar je riješio problem razglaša, opreme potrebne za održavanje određenih manifestacija, a znatna sredstva uložena su i u nabavku instrumenata za školski bend čiji su članovi nadarena djeca u što su se mogli uvjeriti nazočni na ovom druženju.

Ravnatelj Centra mr. Luka Tunjić u obraćanju nazočnima istaknuo je važnost ozbiljnog pristupa vremenu sazrijevanja djeteta. "Ovo je prevažno vrijeme za naše učenike, vrijeme njihova odrastanja i sazrijevanja. Vrijeme u kojem zajedno udaramo temelje njihove budućnosti, ljudskosti, sreće ili nesreće. Zato je potrebno zajedno, kritički, ali i samokritički promišljati i pitati se: činim li dovoljno da ovaj Centar, da Osnovna škola i Opća gimnazija budu po mjeri svih nas, kakvima ih zamišljamo i želimo. To ne dobivamo na poklon, to sami stvaramo" - kazao je Tunjić te dodao da je upravo ova večer, večer susreta, zbližavanja i komunikacije, večer u kojoj se stvara osjećaj povjerenja i odgovornosti. Dotičući se istraživanja o utjecaju medija na razvoj djeteta, a koje kada su u pitanju neadekvatni sadržaji poput nasilja, pucnjave, alkoholizma, droge i drugih ima lošu stranu u smislu da ono što vide mladi uzimaju kao parametre svoje egzistencije i svoga ponašanja, ravnatelj Tunjić je sugerirao na bitnost prepoznavanja vrednota za odgoj i obrazovanje djece. S tim u vezi on je istaknuo bitnost obitelji i škole u odgoju djece u smislu prepoznavanja i poticanja ideja i vrednota mladih, pravom usmjeravanju njihove kreativnosti i dinamičnosti putem suodlučivanja, a ne nametanja. "Nadam se da će nam ovo druženje pomoći u zajedničkom traženju i iznalaženju novih načina i pristupa u odgoju povjerene nam djece i učenika osluškujući upravo njihove potrebe i želje. Sve nam ovo govori da trebamo ovakvih druženja, da trebamo biti budni i bdjeti, da ne dopustimo da netko drugi ima veći utjecaj na djecu i da ih netko drugi odgaja".

Druženje prijatelja Centra upotunili su brojni sadržaji kao što su aukcija dačkih radova i darovanih umjetničkih slika, tombola i dr. Ove godine na aukciji se našlo četrnaest dačkih i jedna darovana umjetnička slika autorice Jadranke Marić. Sve su uspješno prodane, a novac prikupljen od istih bit će usmjeren na nabavku potrebnih školskih učila te za pomoć i nagrade nadarenim učenicima i odjeljenjima. Za sve nazočne priređena je večera i piće, a za zabavni dio večeri pobrinuli su se tamburaši Hrvatskog kulturnog društva "Napredak" pod ravnanjem Vedrana Čička, pjevači Senad Osmanović Grof i Safet Dedajić te školski bend.

Ankica Stjepić-Čosić
Foto: Martin Antunović

Ugledni gosti...

Napretkovi tamburaši...

Školski bend...

Aukcija dačkih radova...

Gđa L. Brestovac u razgovoru s g. J. Jurasom

U nedjelju, 16. veljače 2006. godine održan je tradicionalni pokladni Karneval u mađarskom gradu Mohaču pod nazivom "FESTIVALSATORA A MOZI MOGOTT". U organizaciji HKD "Napredak" Tuzla, pod vodstvom Jurja Novosela i Zlatka Špoljarevića. Napretkovi su studenti zajedno sa FRAMOM i učenicima KŠC-a "Sv. Franjo" iz Tuzle krenuli put Mohača kako bi bili sudionici-ma ovoga Karnevala.

Tradicija i običaji su svuda po svijetu drukčiji pa nam nije bilo teško uočiti "mađarski način" proslave Karnevala. Mađari su, poput puka antičke Grčke koji su slavili boga vina, Dioniza, odjevni u ovčja krzna, paradirali gradom uz tradicionalnu pjesmu i ples. Prema legendi, ako bi ovdje svojim vilama dotakli djevojku, ona ne bi imala porođajnih bolova, a njezino bi se dijete rodilo potpuno zdravo. I naše su djevojke bile metom ovnova na što su uplašeno reagirale. Kada su shvatile da je to pokladna, karnevalska šala, veselo su uskočile u kolo i zaigrale u krugu "udvarača".

Tuzlaci na karnevalu

Na glavnome je trgu bila postavljena velika pozornica na kojoj su cijeli dan svirali "muzikaši", a folklorne skupine iz raznih mjesta su se predstavljale plesom. Dobre zabave nikad dosta. Tako su se pjesma i ples produžili do sumraka kad je na trgu zapaljena tradicionalna vatra u obliku velike lomače promjera preko pet metara. Svi su bili zadivljeni tim prizorom.

Kako god smo mi bili iznenađeni mađarskim kostimima i maskarama, isto je bilo i od strane domaćina kad su ugledali nas. Bio im je zanimljiv naš, može se reći, moderniji stil maskiranja: kardinal, biskup, fratar, nogometni sudac, crna udovica, liječnik...

Posebnu zahvalu iskazujemo gospodinu Đuri Šarkiću, likovnome umjetniku iz Mohača, koji je bio sudionikom svih dosadašnjih Likovnih kolonija na Breškama, pa je na neki način postao maskotom Kolonije. Jer Kolonija bez Đure?! Nije to to! Cijeli autobus, nas pedeset, Đuro je primio u svoju rodnu kuću u Mohaču i počastio nas pecivima, kolačima, rakijom i sokovima, a osigurao nam je i ručak u jednom restoranu i tri vodiča koji su cijeli dan bili uz nas.

Što reći na kraju? Jedno iskustvo više. Lijepo iskustvo, kao i svako drugo kad Napredak "zakuha". Radosno čekamo nove avanture.

Ivana TADIĆ

KARNEVAL U TUZLI

POKLADNA SIJELA

Društvo "Hrvatski dom" i ove godine je organiziralo pokladna sijela.

Pokladna sijela su održana:

- 18. 02. u ogranku Driječa. Gosti su bili KUD "LIRA" iz Donjeg Rahića, Distrikt Brčko.
- 25. 02. u ogranku Dokanj. Gosti su bili KUD "KOLIBE" - Slavonski Brod,
- 26. 02. u ogranku Husino u Domu kulture.

Na svim sijelima bio je velik broj sudionika u prekrasnim narodnim nošnjama.

Bilo je tu ugodnoga razgovora, pjesme i igre, a domaćini su s domaćim specijalitetima ugostili sve goste.

Dogovaralo se o daljnjoj suradnji i povezivanju. Narodno veselje je nastavljeno uz kolo i pjesmu do kasno u noć.

Dokanj

Dokanj

KUD "KOLIBE" povratak kući

Katolički školski centar "Sveti Franjo" i Društvo "Hrvatski dom" Tuzla i Katolički školski centar "Sveti Franjo" na Poklade, 28. veljače, organizirali su u Tuzli tradicionalnu karnevalsku povorku kroz grad. Prije nego je povorka izašla na gradske ulice u sportskoj dvorani Centra birane su najljepše maske i kostimi te dodijeljene nagrade.

Najuspješnija su bila odjeljenja VIII. a (Osnovna škola) - razrednica Zdenka Pejić i III. b (Opća gimnazija) - razrednica Pera Josipović, a najuspješnije maske u pojedinačnoj konkurenciji, maska Indijke koju je nosila učenica VII. b razreda Valerija Vukosavljević i maska robota koju je nosio učenik IV. b razreda Opće gimnazije Bojan Stuchly. I djelatnici su se, također maskirali, a najoriginalniji kostim imala je profesorica Marina Trogrlić.

Nakon proglašenja najboljih, karnevalska povorka je krenula iz škole, preko tuzlanskog Korzoa do Solnog trga i svojom pjesmom, plesom i glazbom uveselila sugrađane.

A kakve bi to Poklade bile bez pokladnih krafni koje je osiguralo Društvo "Hrvatski dom", a sudionicima podijelile članice Udruga "Hrvatska žena".

Na koncu se Glavni Pijetao (g. Zvonko Bosankić, tajnik Društva "Hrvatski dom") zahvalio svim sudionicima, tuzlanskoj limenoj glazbi i Napretkovim tamburašima.

Žana ALTUMBABIĆ

SVJEDOK JEDNOG VREMENA (MOJA USPUTNA SJEĆANJA)

autora fra Josipa Zvonimira Bošnjakovića

Knjiga fra Josipa Zvonimira Bošnjakovića je tiskana u Zagrebu 2005. godine, ima 368 stranica. Knjiga je ilustrirana s fotografijama iz toga vremena. Uredio je Srećko Paponja, a ocjenjivači su bili prof. dr. fra Mirko Mataušić, Živko Kustić, dr. Ivan Zirdum i Vlado Čutura. Naslovnu stranicu je osmislio akademski slikar Antun Vrljić.

Iz osvrta na knjigu **Svjedok jednog vremena:**

Knjiga o. Josipa Zvonimira Bošnjakovića *Moja usputna sjećanja* stanovit je spomenik jednoga vremena kroz proživljavanu autobiografsku stvarnost. Knjiga prikazuje zoran odraz socijalne, političke, religiozne i nacionalne stvarnosti u određenu vremenu i prostoru. Proživljavanje je čovjek iz puka, bosanski franjevac koji je uobličen s malim čovjekom i njegovom svagdašnjicom...

...Premda je autobiografsko djelo, knjiga *Moja sjećanja* nezaobilazna je u ozbiljnijem proučavanju povijesne stvarnosti jednoga vremena i prostora u kojem žive Hrvati. Kao kronološka zbilja prožeta je istinoljubivošću, uz zrele književnu vrijednost pisana je tečnim hrvatskim jezikom i laganim stilom.

Zbog svojih upozorenja na nepravdu često nije bio shvaćan ni među svojom subraćom, jer je imao zorno istančan svijest o tome tko je, što je, i kome pripada. Različitost mu nije smetala, naprotiv, u svakom je trenutku poštujte, ali ne zaboravlja ni svoj identitet.

Novinar GK Vlado ČUTURA

Ja - formom, kojom je ovo djelo napisano, i strogoćom kronološkog postupka, autor postiže dvoje - autentičnost kazivanja i sudržanost od vlastita suda, dopustivši tako i mogućnost čitatelju da sam prosudi koliko je autentični autor kao umnik i trpnik u dramatičnim društvenim i političkim okolnostima - u ulozi duhovnika, i to ne samo u lokalnim okvirima, u mnogočemu prvi - bio pozornim svjedokom i akterom svoga vremena.

Prof. Srećko PAPONJA

U ovoj knjizi ostaje pisani trag o neobično plodnom i bogatom životu u službi Bogu i ljudima. Ovaj zbir uspomena pokazuje da je glavni lik svjestan na što je potrošio vrijeme i sile, te u čitatelja izaziva poštovanje i priznanje.

Prof. dr. fra Mirko MATAUŠIĆ

U cijelom svom svećeničkom djelovanju fra Josip iznova podiže srušene i gradi nove crkve. Uporna, neuništiva, reklo bi se tvrdoglava, praksa bosanskih katolika. Ništa nije toliko srušeno da se nikad više ne bi obnovilo. O povlačenju se ne razmišlja, može se samo čekati pogodniji trenutak.

Živko KUSTIĆ

Crkva Kristova nosi svoje bitno obilježje ovdje na zemlji - ona je vazda trpeća, mučenička, počevši od prvih progona prvih kršćana pa sve do današnjeg dana. A bit će tako i do svršetka svijeta. Zašto? Zato što nije od svijeta.

Prof. dr. Ivan ZIRDUM

Fra Josip Zvonimir Bošnjaković rođen u Tuzli, gvardijan Franjevačkoga samostana u Tuzli do odlaska u Hrvatsku 1992. godine, bilježi sva politička zbivanja, razgovore, stradanja, pastoralno djelovanje i izgradnju sakralnih objekata (Ulice, Tuzla), političko i kulturno organiziranje Hrvata Tuzle i okolice (HKD Napredak i dr.), organiziranje humanitarne pomoći početkom rata za Tuzlu i dr.

Fra Josip Zvonimir Bošnjaković od 10. veljače 1993. je župnik prognaničke župe u Gornjim Bogičevcima. U župi radi na izgradnji nove župne crkve kao i na fitjalnim crkvama: Dragalić, Poljane, te radi na duhovnoj izgradnji žive crkve. Opisuje duhovne aktivnosti i događaje Zapadne Slavonije.

Knjiga se može nabaviti u župnim uredima našega kraja. Uvjereni smo da će HKD "Napredak" Tuzla i Franjevački samostan Tuzla organizirati predstavljanje ovoga značajnoga djela našega fra Josipa Zvonimira Bošnjakovića.

J.N.

Nagrada neustrašivosti 2006. biskupu Franji Komarici

Sedmočlani žiri "Nagrade neustrašivosti" njemačkoga grada Aschaffenburga" jednoglasno je odlučio tu nagradu za godinu 2006. dodijeliti banjalučkome biskupu mons. dr. Franji Komarici.

U obavijesti o toj svojoj odluci žiri navodi kako ih je "uvjerilo biskupovo postojano i neumorno zalaganje" te donosi izvadak iz

"službenog obrazloženja" za dodjelu nagrade: "Gospodin dr. Komarica je svojim neustrašivim i neumornim zalaganjem spriječio oružane sukobe većih razmjera - bio je

odvažni zagovornik obespravljenih u banjalučkoj regiji. On je tijekom cijelog rata omogućio nevoljnicima - ne samo katolicima svoje biskupije, nego također i muslimanima i Srbima - uz pomoć Caritasa koji je ustanovio, da dobivaju humanitarnu pomoć. Iako je uvijek iznova bio prisiljavan napustiti Banju Luku, on je unatoč najvećoj opasnosti za tijelo i život ostao u gradu, jer je znao da je za mnoge jedina moralna potpora". Svečano će uručenje nagrade biti u Aschaffenburgu 25. studenoga 2006.

"Nagrada neustrašivosti Aschaffenburga" ustanovljena je kao spomen na o. Bernarda, gvardijana kapucinskog samostana u Aschaffenburgu, koji se godine 1631. u metežu Tridesetogodišnjeg rata osobno zauzeo kod švedskog kralja Gustava Adolfa te spasio grad i njegove stanovnike od uništenja. Nagrada "povezuje prošlost i sadašnjost te pokazuje da uvijek ima odvažnih ljudi koji su u određenim okolnostima motivirani da i sami budu neustrašivi i tako pruže ogledalo istine naspram ravnodušnosti i kukavičluka svoga društvenog okruženja".

"Nagrada neustrašivosti Aschaffenburga" dodjeljuje se svake druge godine. Godine 2004. primio ju je bivši predsjednik Litve Vytautas Landsbergis.

tabb/bi

**Katolički tjednik,
br. 12., 26. ožujka 2006.**

UMJETNIK ZDRAVKO NOVAK - NESVODIV KAO ŽIVOT

ZDRAVKO NOVAK

"FORMA, BOJA, DŽEZ I JA"

monografija, "Bosanska riječ", Tuzla, 2006. godine.

Novakove zahvate i rješenja u primijenjenoj umjetnosti odlikuje krajnje racionalna upotreba likovnih sredstava i visok nivo njihove estetske stilizacije. Racionalna upotreba usmjerena je zahtjevom da se dubinski osvijetli *semantika* upotrijebljenog *znaka*, eventualno: *označitelja*. Dakako, takav postupak ima sasvim umjetnički predznak i realno, svodiv je samo na visoko zahtjevnom nivou estetske stilizacije upotrijebljenih sredstava. To i jest osnovna odlika svih Novakovih rješenja u primijenjenoj umjetnosti: plakata, logotipa, industrijske ambalaže, knjiga, itd.

Kad govorimo o Zdravkovim *pavtama* - ili: *paftama*, kovanim pločama, pločicama, karikama, ili *okivanju slika*, pravljenju grivni, sponki, spojki kao o njegovom radu u metalu s izrazito estetskim i slikarskim namjerama, moramo reći kako je Zdravko Novak kod nas, pionir i u tom poslu. Na Novakovim *pavtama*/*paftama*, vidimo ciljane i odmjerene udarce čekićem, kovanje odmjerenom i usmjerenom snagom, kovanje materijala radi *istezanja* i njegovoga iskivanja do sasvim određene mjere, površine i forme. Vidimo estetski potaknut fizički rad i njegovo postvarenje u metalu do iskovanih površina čipkastog izgleda koje, patinirane i reljefne obuijaju i liježu na površine slika u preciznoj i filigranski dokovanoj estetskoj mjeri i formi. Polijeću metalne ptice, lebde nišani, a teški metal postaje igra čipkaste strukture i minucioznog pletiva, treperav u pokretnim elementima.

Dakle, *pavte*/*pafte* Zdravka Novaka, poetički gledano - nastajale su kao umjetnina s eksplicite estetskim namjerama i nemaju drugu svrhu, osim da ostvarene prema autorovoj zamisli ispune njegovu dušu u površini slike. Kao što piše Filiberto Menna u *Analitičkoj liniji* moderne umjetnosti, lijepo vidimo, kako Novakove *pavte*/*pafte*, dosežu njegov "osobni mentalni-lingvistički poredak i postavljaju pitanje odnosa između umjetnosti i realnosti." Naime, umjetnik, "krajnje slobodno koristi sasvim različite elemente" i materijale u slici, određujući svakom od njih sasvim primjereno mjesto komponirajući ih do slike. Nije uočeno da itko ostaje ravnodušan naspram Novakovih *pavta*/*pafta*. Na taj način, Novak je otišao s druge strane jednog starog i umjetničkog zanata koji se bavio okivanjem tankih pušaka takozvanih: *paftalija*, rukohvata ili jabuke sedala, okivanjem rezbarenih ukrasnih predmeta, ukrašavanje kožne opreme za konje i konjanike, hormi, sedala, bisaga, oglavina i uzda, kovanjem *čekarki* čelenki sa *dvanaest pera*, kopalja i oklopa za junake, okivanjem djevojačkih seahara za ruho, čekmedža za zlatnike i nakit, kutija za pisači pribor i bočice murečepa, ormara s dragocjenostima, pisaćih stolova, *halki na vratima*, rijetkih i dragocjenih kaligrafski prepisanih knjiga - otišao je u smjeru i na onu stranu iz koje je sam umjetnički zanat kao primijenjena umjetnost izašao. Ustvari, Zdravko Novak je shvatio onaj modernistički epigraf Jeana Cocteaua: "Naslikani grozdovi više ne privlače ptice. Jedino um prepoznaje um". Zdravko Novak na/i svojim *pavtama*/*paftama* pravi slike, što je dominantno kubistički slikarski odnos.

U Novakovim pastelima, zatječemo slikara u vatrometu boja kao u otvorenoj kozmičkoj riznici kolorističkog obilja na ranije ne/s/poznatim mjestima, a koje je uvijek prigušeno dubinom prostora i tmisa, ali sada, na estetski sasvim dovršenim slikama čiji produženi smisao postajemo i koje dugo nosimo kao svoj osnovni i duboko doživljeni osobni znak. Interesantan je, a snažan i lirska refleks kojim Novak u slike unosi i nadograđuje čovjekovo prisustvo. Toplina, karakter-

istične crvene boje terakote/crijepovlja na krovovima čovjekovih nastambi, zapažanje promicanja godišnjih doba i za njih karakterističnog kolorita, koloristički akcenti koje u estetskom slijedu i nebeskom prostoru traže, priželjkuju, zapažaju i pronalaze čovjekov duh i oko, a nalaze svoje svjetlucavo izjednačenje u lipanjskoj večeri punoj svitaca.

Slike Zdravka Novaka, idejno i poetički, u svojoj osnovi, čuvaju Novakovo svekoliko iskustvo crteža, grafike, dizajna, umjetničke fotografije, rada u metalu, tapiserije, muzike - kao odgovorne slobode jazz-improvizacije i, razumije se: sportskog pokreta kao dinamizma. Ako se unesemo, mjestimično, na Novakovim slikama možemo vidjeti prostor kojim plovi visoko estetiziran i oslobođen zvuk, jer, uz sve što jeste kao čovjek i umjetnik, Zdravko Novak je cijeloga svog ljudskog vijeka istinski zaljubljenik u muziku i vrstan džez - svira *sax* i *flautu* - snimio je četiri CD-a.

Rečeni *dinamizam* na Novakovim slikama kao posljedičan odnos njegovoga bavljenja sportom i muzikom, ne narušava, već artikulira i gradi poetičko i estetsko biće njegove slike, što je rezultat rafiniranog odnosa i umjetničke mjere. Energični potezi i linije samo ponekad, logično i funkcionalno dijele površinu slike ili označavaju mjesto susretanja, ali puno češće, oni su označitelji prisutnog ili minulog karakterističnog svjetla ili zvuka, na koje reagira umjetnikova priroda, uzimajući svjetlo i zvuk, ritam i sportski dinamizam kao poticaj koji dovršava sliku.

Treba poslušati melodijske i ritmičke varijacije improvizacija Zdravka Novaka i uočiti: kako su iste naslonjene na najsuptilnija mjesta i akcente prvobitno artikulirane u nama dobro poznatim kompozicijama. Treba identificirati Novakov istančan smisao za jazz-improvizaciju na zahtjevnom instrumentu kao što je saksofon, to treba shvatiti i kao drugačije slušanje i jednako suptilan estetski doživljaj, odnosno, otvaranje sasvim nove estetske mogućnosti dogradnje kompozicije i drugačijeg izvođenja muzičkog djela, tj. njegove interpretacije.

Dakako, riječ je o savršeno suptilnom, uistinu inventivnom i kreativnom zahvatu u muzičko djelo i njegovu nadgradnju čisto estetskim sredstvima, ne radi pukog *ukrašavanja* što muzičari nerijetko čine, već radi identificiranja osnovne estetske mogućnosti. Iz zahvata zvuka, harmoničnog i ritmičkog sklopa, iz melodije i melodijskih dionica, izdvajaju se i oko nas dugo lebde prozirne muzičke slike Novakovih jazz-improvizacija. One nam izranjaju iz same koštane srži identificirajući se u sivoj moždanoj masi i duhovnom sklopu kao u nama samim prisutna a zanemarena opcija izvođenja i slušanja muzičkog djela.

Zdravko Novak je, vjerojatno, jedini likovni umjetnik koji je u Tuzli nacrtao sve čega više nema, koji je fotografirao i to čega više nema i ono što dolazeći u Tuzlu možemo vidjeti. Novak je čovjek i umjetnik koji ingeniozno i kongenijalno živi svoje vrijeme i ostvaruje svoje mogućnosti i zamisli. Ta činjenica, u konačnom svodenju nastojanja da se sagleda Novakova umjetnička pojava, navodi na zaključak: Zdravko Novak je umjetnik kojega je iznjedrio sami vrh vala *moderne*, kao stilske formacije koja je sažela i potom razvijala svekoliko čovjekovo umjetničko iskustvo, tokom XX. stoljeća. U radovima Zdravka Novaka možemo identificirati na koji način *moderna* u ovim kulturnim prostorima i još živi.

Atif Kujundžić, književnik

150 Hrvatski Glasnik

brojeva lista

Prethodnih petnaest godina rada i djelovanja Hrvatskog kulturnog društva Napredak Župe Soli - Tuzla, u svakom pokušaju sagledavanja, ubuduće moramo množiti i sa stotinu-pedeset brojeva Hrvatskog glasnika. Tako, dobijamo sasvim realnu vrijednosnu cifru, makar ovo shvatili i kao puku zavrslamu...

Hrvatski glasnik se uspravio i razbokorio u prostoru neusporedivo širem od grada Tuzla i Tuzlanskog kantona kao jedinstven mjesečnik i kulturni djelatnik bez premca. Prihvaćen i odobran kao takav, u proteklih četrnaest godina i stotinupedeset brojeva, Hrvatski glasnik postao je bitnim označiteljem u dubljem društvenom biću i tako, semantički neporeciv, a kriteriološki i demijurški za kulturu bh. znaka bitan.

Hrvatski glasnik, pokrenut u vrijeme dok su izlazili: Nezavisni sedmičnik Front slobode, Tuzla list, List za nezavisnu Bosnu i Hercegovinu Zmaj od Bosne, tjednik Bosnae est, izdava se kulturološkom matricom tolerancije, uvažavanja drugih i otvorenog iznošenja svojih stavova. Danas, Hrvatski glasnik ljepši nego ikad i jedni koji jednako, od početka do danas, kontinuirano izlazi kao mjesečnik kulturne orijentacije pokrivajući prostor printanih medija šire od razine Tuzlanskog kantona. Tko nije izdržao - jasno je - svi oni kojih više nema. Tko je uistinu imao i potvrdio svoj raison d'etre, takode se vidi - jer je tu.

Naprijed artikulirana okolnost ima veze sa samim bh. bićem, jer Hrvatski glasnik sasvim na Bosnu i Hercegovinu slični. Bosna i Hercegovina je zemlja s kulturnom sadržinom i nije ničiji politički projekt. U toj činjenici su objedinjene opcije, načela i modaliteti njezinoga opstajanja, a koja afirmiraju čak i tragični do-

RAVAN PUT I SJAJAN TRAG

gađaji u posljednjih petnaestak godina njezine povijesti. Naime, kao sam kulturnocivilizacijski amalgam milenijskog zajedničkog življenja, Bosna i Hercegovina je značajnija od svakoga u njoj pojedinačno i to je vrijednost koju narodi kao ni pojedinci u jednakoj mjeri ne mogu dovesti u pitanje, ma što činili. U agresiji i vođenom ratu svi su poraženi. Jedini pobjednik je Bosna i Hercegovina.

Hrvatski glasnik je izbojak i perspektivna mladica baš na tom mjestu. Riječ je o glasilu koje ne zatvara oči niti pred jednom životnom opcijom, ali koje vrši odabir i mudro, svaku prednost daje duhovnosti i kulturi. Ako tome dodamo i često rabljenu maksimu: da je kultura jedina prava historija čovječanstva, postaju nam bjelodane barem dvije slike. Prva se

tiče Hrvatskog glasnika kao inteligentno koncipiranog i brižljivo uređivanog i razvijanog glasila koje opstaje na najboljem dijelu smisla Bosne i Hercegovine. Druga se tiče same Bosne i Hercegovine koja je svojim kulturnim bićem i sadržajem nadrasla i svoje branitelje i svoje dušmane. Na sjajan način, Hrvatski glasnik upravo to afirmira i o tome svjedoči.

U Hrvatskom glasniku kao Glasilu Hrvatskog kulturnog društva Napredak Župe Soli, sasvim nedvojbeno postvario se i osobni pečat njegovoga glodura - glavnog i odgovornog urednika - gospodina Jurja Novosela. Postoji tu sasvim prepoznatljiva intonacija erudicije jednoga mrtvog, ali sasvim živoga jezika koji je uspio lingvistički, antropološki i kulturološki dakle, odrediti sve bitne ljudske stvari u sebi i izvan sebe. Juraj Novosel, profesor latinskoga jezika brojnim generacijama ljudi koji su sada u punoj snazi, osoba sjajne energije, dao je Hrvatskom glasniku ono najviše što čovjek uopće može dati: čisti beskraj osobnog čovjekoljublja i humanističke pronicljivosti, a radi čovjekove dobrobiti.

Tako se Hrvatski glasnik, tokom četrnaest godina izlaženja, od relativno skromne prvobitne konceptijske zamisli i predstave o sebi i svojoj ulozi, razvio do časopisa koji cjelovito i općenito, kulturološki odgovorno akceptira i recipira, registrira i prezentira globalnu kulturnu sliku, pa i osobnu refleksiju u njoj. Nakon podlistka za Župu Usora, Hrvatski glasnik izdaje i podlistak Brčanskih Hrvata. Ovih trideset šest strana punog kolora, brižljivo uređivanih i dizajniranih na formatu većem od A-4 i 100-gramskom papiru za umjetnički tisak, više su od svake igre. Ovo utoliko prije, jer ono što nije ušlo u Hrvatski glasnik, nije doseglo crtu povijesnice opstajanja u bh. kulturnom znaku. Ostalo je izvan Vječnosti kojoj se rado obraćamo.

Hrvatskom kulturnom društvu Napredak u Župi Soli, Hrvatskom glasniku i njegovom gloduru - gospodinu Jurju Novoselu, molim od Boga zdravlje, svaki napredak i dobru sreću, a upućujem izraze poštovanja i iskrene čestitke povodom vrijednog jubileja, te moje najbolje želje i srdačne pozdrave.

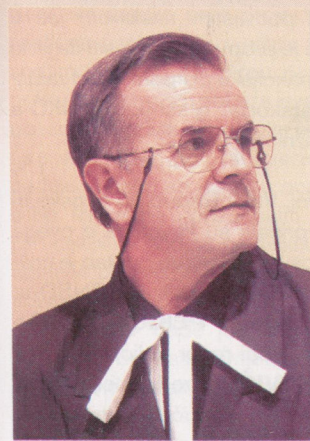
Atif Kujundžić, književnik
17. ožujka/marta, anno Domini, 2006.

RADIO POSTAJA SOLI
Tuzla, 20.03.2006. god.

Žurnalističko čudo,

nezaobilazna politička, kulturološka i povijesna činjenica

Ovaj broj novine što se HRVATSKI GLASNIK zove, a izlazi od Božića 1992. godine u nakladi Hrvatskog kulturnog društva "Napredak" - Podružnica Tuzla, može se dvostruko i oprečno ocijeniti. Po jednim, strogo novinarsko-zanatskim i tržišnim kriterijima može joj se izreći sto i jedna zamjerka. Na stranicama nema dovoljno tema iz života, nema priča o uspješ-

ima Hrvaticama i Hrvatima, nema reporterskih zapisa o življenju na selu. Puno toga nema i nedostaje. Kao mjesečniku može mu se pripisati i nedovoljan broj stranica.

Ali usprkos svemu tome ima, postoji, traje i vjerujem trajat će ova novina, ne još 150, nego puno, puno više brojeva. Uvjeran sam da će ona, novina "HRVATSKI GLASNIK", postojati, živjeti i nadživjeti svoje utemeljitelje, suradnike i brojne čitatelje. Tvrdim brojne, bez obzira na tiraž, jer sam siguran da svaki broj pročita ili bar prelista, daleko veći broj osoba, od tis-kanoga tiraža. Već četrnaestu godinu Hrvatski glasnik, riječju i slikom, svjedoči o postojanju Hrvata na ovim prostorima. Tijekom minulih, nepunih 14 godina, ova novina je pokazala kako je pravo žurnalističko čudo, nezaobilazna politička, kulturološka i povijesna činjenica. Niti u jednome trenutku nisu je ispisivali, za nju fotografirali, niti je dizajnirali uposleni profesionalci. Tek ponešto novinara od zanata, koji su radili i rade u drugim medijima, pisalo je i piše za ovo glasilo. Većinu ostalih sadržaja pripremaju suradnici i pri-

jatelji kojima pisanje nisu profesija i zanat. Unatoč tomu uspijevali su i uspijevaju, a vjerujemo da će tako biti i u buduću, sročiti, prirediti, snimiti...zanimljiva štiva i sadržaje. I to ne usputna, nego štiva koja zorno svjedoče o višestoljetnoj opstojnosti Hrvata Tuzle i tuzlanskoga kraja. O njihovoj borbi za dostojanstvo, suverenitet, integritet, politički položaj. Osim svjedočenja, sadržaji Glasnika govorili su i govore o nezavidnom državno-političkom položaju ovdašnjih Hrvata i njihovoj borbi za sutrašnji boljitak.

Bez obzira na to što ovaj mjesečnik nosi hrvatski predznak, javna i novinarska borba nije bila jednoznačno hrvatska, već borba za boljitak svih žitelja župe Soli. U nedostatku boljih riječi, ako ih je uopće i moguće boljima naći, sve dosadašnje redakcije, uredništva i suradnici baštinili su mudrost bosanskih franjevac. Čuvali su se prejakih riječi, nikoga nisu blatili, niti pljuvali, ali argumentirano jesu kritizirali, ukazivali na propuste i promašaje. Promicano je hrvatstvo, ali ni jednoga trenutka, odnosno niti u jednome broju nije bilo odricanja od predznaka Bosne, Bosne i Hercegovine. Koliko je to sve doprinijelo željenom napretku nemoguće je (pr)ocijeniti? Međutim, sasvim je izvjesno da bi nam bilo lošije i ružnije bez ove i ovakve novine. Za razliku od svih ostalih novina, Glasnik je bio i ostao, ne smo čudo od novine, nego i glasilo inata, prkosa, ponosa, upornosti i svega onoga što znači svjedočenje o nama, Hrvatima, ali i našim susjedima, te njihovom odnosu prema nama, najmalobrojnijima od tri konstitutivna naroda u Bosni i Hercegovini.

I u ovom broju Glasnik, na svoj način i svojim stilom, bilježi i svjedoči o nespornostima i nejasnoćama o ustavnim promjenama. Onoliko koliko je ova novina do sada bila uspješna nitko od urednika i suradnika nije to prisvajao i ne prisvaja kao svoju zaslugu. To je podijeljeno

sa čitateljima, dobronamjernima i onima drugim.

I još nešto! Da bi smo bili bolji, čitaniji i prodavaniji - ovom, još maloljetnom čedu, treba višestruka pomoć. Hrvatskome glasniku treba svaki tekst, pismo, kritika, pohvala...od svakoga onog tko umije bar obično pismo napisati. O prosvjetarima - osnovnoškolskim nastavnicima, srednjoškolskim i sveučilišnim profesorima, inženjerima, pravnicima, ekonomistima, liječnicima, političarima... da se i ne govori. Ukoliko bi se svi p(r)ozvani udostojili i odvažili, pa svoje misli kroz napisano, prepuštili na prosudbu, ocjene, milost i nemilost javnosti sigurno je da bi smo, svi zajedno, imali kvalitetniju i čitaniju, novinu. Ukoliko nemate hrabrosti, volje, snage i želje za pisanje i objavljivanje, popijte desetak kava godišnje manje, pa se pretplatite na HRVATSKI GLASNIK. I to bi, upornim i nepopravljivim entuzijastima što ispisuju i kreiraju ovu novinu, bilo od velike pomoći. O poduzetnicima, kojima smo se obraćali nebrojeno puta i nudili im reklamni prostor, suvišno je govoriti. Uz časne izuzetke, rijetki su se udostojili bilo kakvoga, a još manje pozitivnoga, odgovora. U isto vrijeme bili su i ostali skloni kritici, koja više spada u sferu kritiziranja. To im ne zamjeramo! Većina kritika, u granicama skromnih kadrovskih i tanjušnih financijskih mogućnosti, kritike smo prihvaćali i u praksi primjenjivali. To ćemo i u buduću činiti!

Jer, bez toga, a osobito bez vas čitatelja-kupaca i eventualnih suradnika Hrvatski glasnik, neće biti ono što mu je zadaća. A, ona nije mala i beznačajna. Naprotiv.

N. J. IVANOVIĆ

HRVATSKO KULTURNO DRUŠTVO "NAPREDAK" TUZLA

Poštovani gosp. predsjedniče, poštovani gosp. glavni i odgovorni uredniče,

povodom izlaska iz tiska 150. broja Vašeg glasila, upućujem Vam iskrene čestitke, duboko svjestan svih onih poteškoća kroz koje ste prolazili sve ove prošle godine. Samo ljudi velika srca, hrabrosti i vizije mogu postići ovakav uspjeh! Jer, sve ove

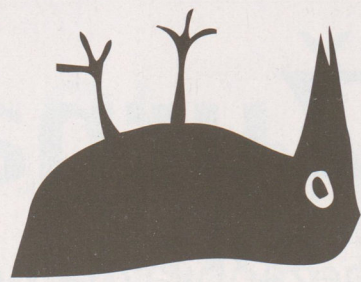
godine, bili ste hrabri lučonoša u očuvanju hrvatskog kulturnog naslijeđa, promičući ga na nedvojbeno veličanstven način. Zato, dragi prijatelji, nemojte pokleknuti, budite i dalje ustrajni i postojani.

Riječi zahvalnosti upućujem Vašem Društvu na "Zahvalnici" koja mi je dodijeljena i uručena, a u prigodi svečanog obilježavanja jubilarnih 100. godina od vašeg osnutka. Bila mi je čast i zadovoljstvo raditi s Vama.

Mnoga su dobra djela ostala iza nas, stalno smo promicali Napretkove ideje i ciljeve, kovali planove o novim kulturnim događajima, sanjali snove o pravednijem i boljem društvu. Pa, neka tako bude i dalje! Da ne odemo u povijesni zaborav! U Kreševu, 24. ožujka 2006.

Vaš mr. sci. Zdravko Marijanović, dipl. ing.

Ptičija gripa, mačiji kašalj i pseće bjesnilo

Ptičija je gripa postala općepoznata pojava i o njoj se u običnom pučanstvu više pričaju anegdote, nego što se ozbiljno razmatra ova opasnost. O mačijem kašlju i psećem bjesnilu nema ni riječi.

Radi svojih ekoloških opredjeljenja i uvjerenja gospodin **Ratko BANOVIC** bi mogao i trebao nešto više, pouzdanije i ozbiljnije progovoriti.

Kada već spominjem pseće bjesnilo, u novije vrijeme najpouzdaniji tumač ovoga zla mogao bi biti liječnik **Srećko TUNJIĆ**, odnosno lider Hrvatske seljačke stranke Tuzlanske županije.

Razlog tomu nisu njegova medicinska znanja i iskustva nego osobno preživljeni ugriz psa. Osim što je pretrpio bolove sklon je tvrdnji kako je i politički profitirao u stranci, jer mu je to jedan od nepobitnih dokaza aktivnosti, odnosno obilazaka terena i agitiranja za stvar stranke.

P.S. Sretna okolnost je što ljuti pas nije bio bijesan i što se medikus Tunjić blagovremeno javio službi hitne medicinske pomoći.

Velečasni **Luka TUNJIĆ**, uspješni ravnatelj Katoličkog školskog centra "Sveti Franjo" u Tuzli GODINAMA nosi i titulu magistra znanosti.

Riječ godinama nije naglašena kao nešto pozitivno, već kao vid blage kritike što, u međuvremenu, nije pripremio i obranio doktorat. Tim prije što ima dovoljno znanja, pa mu ne bi bila suvišna i titula "DR".

P.S. Spomenuti Tunjići - Srećko i Luka nisu ni u kakvom krvnom srodstvu.

Nedavno sam u jednom novinama pročitao informaciju, odnosno tvrdnju, kako pivo piju manje inteligentni.

Osobno preferiram pivo, naročito "Tuzlanski pilsner", a urednik HRVATSKOGA GLASNIKA, gospodin **Juraj NOVOSIEL** vino.

Rezultate testova inteligencije nismo uspoređivali, ali je jasno i to kako je vino skuplje od piva, pa i to mogu biti i jesu uzroci ukusa i orijentacija.

Profa zemljopisa u KŠC-u "Sveti Franjo" u Tuzli **Ivica IVANIĆ**, nedavno mi je skrenuo pozornost na to kako bi se trebao i morao više politički angažirati.

Uzvratio sam tvrdnjom kako nemam ništa protiv toga, ali bi moj trud morao netko, unaprijed, platiti. Mudri profa je uzvratilo protutvrdnjom kako se do novca u politici dolazi poslije izbornih glasova na izborima.

Ni protiv ove Ivanićeve tvrdnje nemam ništa, ali poslije samo 38 glasova ulovljenih na zadnjim općinskim izborima u Tuzli zaključio sam kako nemam nikakvih šansi osvojiti broj glasova koji bi donijeli novce. A, kako i politika, po nekim definicijama, spada u kategoriju najstarijega zanata naplata unaprijed mi se čini jedino logičnom.

Po tko zna koji put u Bosni i Hercegovini su aktualni razgovori o ustavnim promjenama. Hukmorista **Osman DŽIHO**, iz Sarajeva, na ovu temu ima jedan od najrealnijih komentara. On to jednostavno naziva USTAVNIM OBMANAMA.

Obzirom na to da se razgovori vode u uskom krugu nekoliko stranačkih lidera i na njihova nepomirljiva razmimoilaženja nema mi druge nego biti suglasan sa Džihinim komentarom.

Razmišljajući o ranije nametnutim ustavnim promjena u BiH i njihovim odrednicama o jednakopravnosti i nacionalnom paritetu spram rezultata popisa iz 1991. godine nešto mi ne štima.

Kako koji direktor, pomoćnik ili zamjenik hrvatske nacionalnosti ode u mirovinu tako ta rukovodna mjesta ostanu nepopunjena Hrvatima. Jedan od novijih, ilustrativnih i indikativnih, slučajeva ove vrste je umirovljenje gospodina **Joze GRGIĆA**, sa dužnosti zamjenika direktora Turističke zajednice Tuzlanskog kantona.

Neki prijatelji su me minulih dana pitali što je sa mnom i kako sam sa zdravljem, te me upozoravali kako nešto bolešljivo izgledam.

Zdravlje mi nije za pohvalu, ali ne smijem još napuštati ovozemaljski svijet, jer nisam vratio sve kredite.

U Mostaru je nedavno ozvaničena inicijativa o utemeljenju Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti - HAZU Bosne i Hercegovine.

Na ovu inicijativu nije bilo blagonaklonih reakcija iz sarajevsko-bošnjačkih znanstvenih krugova.

Predsjednik Akademije nauka - ANU BiH, ugledni, uvaženi, poznati i priznati akademik **Muhammed FILIPOVIĆ** je ovim povodom kazao: "Protiv ovakve institucije nemam ništa protiv, ako ona ima svoje znanstveno, kulturno i intelektualno, a ne političko pokriće."

Za razliku od akademika Filipovića, apsolutna većina ostalih članova bh. akademije nisu rekli ni riječi. Zašto, teško je pouzdano reći. Je li u pitanju ignoriranje, kao i sa mnogim sličnim hrvatskim inicijativama ili prešutni strah od ugrožavanja osobnih interesa.

Umirovljeni agronom **Husnija OMERČEHAJIĆ**, iz Tuzle, nedavno je objavio knjigu pod naslovom "Proizvodnja povrća na malim površinama". Prvi javni i medijski promotor publikacije bio je **Zoran - Zoka KAPETANOVIĆ**, u jutarnjem programu Televizije Tuzlanskog kantona. Zoka je tako lijepo, dopadljivo i pitko zborio o ovom povrtlarsko - knjiškom uratku pa se nameće pitanje ne stremi li i Zoka ovom produktivnom hobijsu kada je jednog lijepog dana stigne do mirovine.

Gospodin Omerčehajić je pak podsjetio na objavljivanje knjige pod istim naslovom još u tijeku minula rata, ali je propustio naglasiti da je to tada obavljeno uz financijsku potporu i pod zaštitnim znakom Hrvatskoga glasnika i HKD-a "Napredak" - Podružnica Tuzla.

U novoj, Dodikovoj, Vladi Republike Srpske tri ministarska mjesta pripala su Hrvatima iz ovoga entiteta. Ministar prosvjete i kulture postao je novinar **Anton KASIPOVIĆ**, blizak SNSD-u; Strojarski inženjer **Slaven PEKIĆ**, iz PDP-a **Mladena IVANIĆA**, vodi resor poljoprivrede, a **Predrag GLUHAKOVIĆ**, ispred Socijalističke partije Republike Srpske, je na čelu ministarstva trgovine i turizma.

Sam po sebi ovaj podatak bi mogao biti dokaz o tome kako su pripadnici hrvatskoga naroda u ovom bh. entitetu jednakopravni sa Srbima.

Međutim, ako se samo malčice analizira podatak da su svi oni članovi stranaka koje jače ili slabije brane srpstvo, ma što to značilo, onda se o jednakopravnosti ne može ni slučajno govoriti. Pogotovo ako se ima na umu činjenica kako u administracijama, odnosno među običnim djelatnicima, institucija RS-a gotovo i nema Hrvata.

P.S. I nije to nešto novo i nepoznato. Ne mogu se Hrvati pohvaliti, niti biti zadovoljni ni brojčanom zastupljenošću u institucijama općina Tuzlanske županije, a ni u administracijama županijskih organa zakonodavne i izvršne vlasti.

Ovih dana sam u jednim novinama pročitao tvrdnju, izvadak, iz jednog znanstvenog istraživanja kojim je utvrđeno kako su Danci najsrpnije osobe na zemaljskoj kugli.

Koliko god me radovao ovaj podatak, Dankinja i Danaca radi, ostaje mi nejasna i nedorečena tvrdnja, koju sam čuo još u ranoj mladosti, a koja glasi: "Ima nešto trulo u državi Danskoj!"

P.S. Možda bi u svezi s ovim trebalo obaviti neko znanstveno istraživanje ili bar anketu na većem uzorku.

Klinički je psiholog **dr. Slobodan PAVLOVIĆ**, iz Sarajeva, istraživanjem, kojim je obuhvaćeno 300 vojnika, u ratu pripadnika Armije Republike BiH, otkrio da svaki treći profesionalni vojnik ima problema sa PTSP-om - posttraumatskim stresnim poremećajima.

Nisam uspio saznati kakvo je stanje među pripadnicima ostalih ratnih postrojbi u BiH, ali dobro znam da ništa ne znam kako izaći na kraj sa vlastitom boljkom ove vrste.

P.S. U mojemu slučaju to i nije ništa strašljivo, jer ne posjedujem oružje, a i ne služim se nikakvim vatrenim pucalkama.

Krivo (o)gledao: Nikola J. IVANOVIĆ

Tuzlanska pozorišna scena (ne)opravdano mala za nove generacije glumaca

mladi glumci čekaju priliku na biro

Tuzla-Perspektiva budućih diplomiranih glumaca u "gradu soli", koji u BiH ima najstariju pozorišnu tradiciju i u kojem je i Narodno pozorište Sarajevo uradilo prve projekte, nimalo nije optimistična uzme li se u obzir da već sada šest sedam glumaca na Birodu za zapošljavanje čeka priliku da javnosti pokaže svoj talent i znanje. S obzirom na težak materijalni položaj ustanova kulture, nezavidan položaj mladih glumaca ne iznenađuje, ali ako se uzme u obzir i činjenica da se u bh. filmovima i pozorišnim projektima posljednjih nekoliko godina pojavljuju isti likovi, onda se nameće pitanje da li su namjerno pojedini glumci stavljeni u zapećak.

Da stvar bude još interesantnija, samo na Akademiji dramskih umjetnosti u Tuzli trenutno se školuje tridesetak budućih glumaca i pitanje je da li će poslije završiti na birou ili na daskama koje život znače. Iako pojedinci smatraju da se za uloge treba boriti, te da možda oni koji završe na birou i nisu tako talentirani, u slučaju prihvatanja takve teze, može se postaviti pitanje kriterija školovanja na Akademiji, na kojoj većina studenata studij završava u roku i sa prilično visokim prosječkom ocjena.

Razočarenje svojim statusom nakon okončanja dodiplomskog studija ne krije ni Tuzlak Emir Zec, jer je on jedan od glumaca koji je već nekoliko mjeseci na listi nezaposlenih. Ističe da je njegov entuzijazam, koji je imao za vrijeme studija, splasnulo, te da se zapravo sve svodi na dobivanje privremenih poslova preko prijateljskih veza.

-Dok sam studirao mislio sam da me ovo društvo čeka, ali sam shvatio da sam u zabludi. Da bih dobio neki poslić, poput voditeljskog na nekoj manifestaciji, ljude moram vući za rukav - ističe Zec.

Njegovo mišljenje dijeli većina mladih tuzlanskih glumaca, s tim da oni, koji su uspjeli dobiti stalni radni angažman, skreću pažnju i na pojavu da pojedini redatelji za svaku predstavu biraju istu klapu. Tako neki od glumaca uopće ne mogu doći do izražaja i predstaviti se publici.

Remira Osmanović, koja je Akademiju završila kao "zlatni student" sa prosječkom ocjena većim od devet, posljednjih deset godina radi u Narodnom pozorištu Tuzla, ali potvrđuje da mladi glumci, bar u Tuzli, nemaju šansu za profesionalnim uspjehom.

-Ako glumci nakon nekoliko godina od osnivanja Akademije nemaju posla, onda je treba zatvoriti. Ni financijska situacija nije razlog što neki glumci posao čekaju na birou, jer se godinama iz drugih gradova BiH i susjednih zemalja dovode glumci i plaća im se daleko više nego domaćim - ističe Remira Osmanović.

Veliku ulogu u odabiru ansambla za određeni projekt imaju redatelji. Razmimoilaženje oko podjele uloga je razlog što Dino Mustafić u Narodnom pozorištu Tuzla do sada nije režirao niti jednu predstavu, iako je njegov angažman bio u više navrata najavljan. S druge strane, Gradimiru Gojeru su kod odabira glumaca bile odriješene ruke, čak i kada njegov izbor i nije bio

najbolji. Međutim, zašto su prisutni dvostruki aršini postaje jasno imali se na umu da je Gojer dugo bio predsjednik Upravnog odbora NP Tuzla.

-Ne bi trebalo dozvoliti redatelju da ucjenjuje i kroji podjelu uloga. Pogotovo ne može naredivati u, da tako kažem, tuđoj kući, kao što je slučaj sa Gojerom - prokomentirala je Remira Osmanović.

Direktor NP Tuzla, Milenko Iliktarević potvrđuje da su pojedini redatelji birali glumce koji ne mogu iznijeti teret određene uloge. Tako se, navodi Iliktarević, događalo sa Gojerom, koji nije prihvaćao sugestije, već se držao svojih principa.

Kako se glumac može izboriti za ulogu u komadu koji režira redatelj kojem nije drag ili koji ga iz tko zna kojih razloga ne želi angažirati, teško je reći. No, zasigurno je da se i menadžment NP Tuzla treba boriti za "svoje" glumce i da bar pozorište bude iznad određenih društvenih negativnosti, poput dobivanja posla preko veza i sličnih.

Govoreći o tome, direktor NP Tuzla Iliktarević ističe da za glumce dolaze teška vremena, te da će za nekoliko godina, čak i oni koji su stalni članovi nekog ansambla, morati tezgari i za predstave tražiti sponzore. Smatra da mladi glumci trebaju vratiti energiju koju su imali tokom studija, i izboriti se za svoje mjesto na daskama koje život znače.

J. ŠARAC

Poslije skoro četiri decenije

Shakespeare se vratio u Narodno pozorište Tuzla

Ljubitelji klasika konačno su na sceni Narodnog pozorišta Tuzla ponovo mogli vidjeti jedno od vrsnih Shakespeareovih djela - komediju "Na tri kralja". Shakespear je posljednji puta u ovom kazalištu na repertoaru bio prije 39 godina, a zašto su ljubitelji kazališne umjetnosti toliko dugo čekali na Shakespeare, nisu mogli objasniti.

Režija djela „Na tri kralja ili kako hoćete“ povjerena je zagrebačkoj redateljici Nini Kleflin, koja je već režirala dva komada u tuzlanskom kazalištu, te publiku i glumce nije iznenadio odličan redateljski izraz. Kleflinova je govor prilagodila publici, nije se koristila izvornim govorom, već suvremenim, mnogo "bliži" publici.

Dodatno osveženje, pored odličnog ansambla Narodnog pozorišta Tuzla Nermine Omić, Melihe Fakić, Milenka Iliktarevića, Nenada Tomića, te Midhata Kušjugića i Elvire Aljukić, bila je sarajevska glumica Tatjana Šojić u ulozi Viole, odnosno kasnije Violinog brata Cesaria.

Osebujan talent pokazala je mlada glumica Nikolina Baškarad svojim glumačkim i muzičkim umijećem, čija je uloga muzičara upotpunila ovo

djelo koje zrači pozitivnom energijom. Nezamjetljiv nije ostao ni mladi Adnan Omerović u ulozi dvorskog lude, te je publika u više navrata kidala od smijeha.

Zadovoljni izrazi lica mnogobrojne publike nakon trosatnog kazališnog komada opravdali su odluku menadžmenta NP Tuzla da Shakespeara vrati na svoj repertoar.

J. Š.

RADIO POSTAJA SOLI ORGANIZIRALA IZBOR NAJ-ŽENE 2005. GODINE

Radio postaja Soli organizirala je i ove godine u povodu Dana žena izbor "Naj-žene 2005.". Za "Naj-ženu 2005." izabrana je vlasnica poduzeća "Menprom" iz Gornje Tuzle **Jasna Alić**, drugo mjesto osvojila je prošlogodišnja pobjednica izbora "Naj žena" predsjednica Udruga Hrvatska žena Tuzla Marica Vikić, dok je treća Enisa Žunić, direktorica JU Narodna i Univerzitetska biblioteka "Derviš Sušić" Tuzla.

Među najbolje plasiranim bile su još predsjedavajuća Općinskog vijeća Tuzla dr. Nada Mladina, direktorica "Pivare Tuzla" Gorana Dautović, dr. Jasminka Mujkanović, predsjednica Donorske mreže BiH, rukometašica Svetlana Kitić i novinarka Radio Tuzle Nura Ahmedbegović.

U telefonskom glasovanju i slanjem SMS poruka, u izboru je sudjelovalo oko 200 slušatelja Radio Soli. Pobjednici izbora na Dan žena uručen je prigodan poklon kao uspomena na ovogodišnji izbor koji je organiziran s ciljem afirmiranja uspješnih žena u svim oblastima života.

Nakon trijumfa bh. filma "Grbavica" na Berlinaleu

Pobijedila je ljudska i emotivna priča

Dugometražni igrani prijenos sarajevske redateljke Jasmile Žbanić "Grbavica", nagrađen Zlatnim medvjedom na 56. međunarodnom filmskom festivalu u Berlinu, još je jedan dokaz da Bosna i Hercegovina ima filmske autore kojima se uistinu može ponositi.

"Nagrada je bila očekivana. Znali smo da smo napravili odličan film i osjećali da je priča dovoljno snažna, da je ljudi prepoznaju", kaže Leon Lučev. "Ovo za mene znači jako puno, to je potvrda jednog ogromnog truda, rada, ulaganja i Jasmilinog izuzetnog talenta. Kada sam prvi put pročitao scenarij Grbavice, znao sam da taj film nikoga neće ostaviti ravnodušnim. I kada je predsjednica žirija Berlinalea Charlotte Rampling izjavila da će žiri nagraditi one filmove koji pobuđuju emocije, bio sam siguran da nas neće mimoći barem jedna od nagrada. Ali dobiti Zlatnog medvjeda u takvoj konkurenciji, među takvim imenima kao što su Robert Altman, Michael Winterbottom, zaista je nevjerovatno. To je ogromna stvar i ne znam da li ljudi to znaju cijeni", rekao nam je Aćimović.

Jasmila Žbanić je svjetskom premijerom na Berlinaleu i ovom nagradom za sebe širom otvorila vrata svjetske kinematografije, a to najbolje pokazuje i činjenica da su producenti tokom boravka u Berlinu dogovorili distribuciju filma u dvadesetak zemalja svijeta. Što se tiče publike u Bosni i Hercegovini, čije reakcije redateljica očekuje sa najvećim nestrpljenjem, film se u Sarajevu počeo prikazivati od 1. marta, a odmah nakon sarajevske premijere krenula je i kino-distribucija u ostalim većim bh. gradovima.

Esma priznaje kćerki gorku istinu

Grbavica je priča o samohranj majci Esmi (Mirjana Karanović), koja živi u Sarajevu sa 11-godišnjom kćerkom Sarom (Luna Mijović) i trudi se osigurati joj normalan život i bezbrižno djetinjstvo.

Prividna harmonija između majke i kćerke biva narušena Sarinom najavom o odlasku na ekskurziju. Djevojčica saznaje da ne mora plaćati ekskurziju ukoliko donese potvrdu da joj je otac šehid, ili na listi nestalih. Ponizena i pod utjecajem traume koju ponovno proživljava, Esma priznaje kćerki gorku istinu: Sara je dijete ratnog silovanja...

Pored Mirjane Karanović i Lune Mijović, uloge u filmu tumače: Kenan Čatić, Leon Lučev, Dejan Aćimović, Emir Hadžihafizbegović, Bogdan Diklić, Jasna Ornela Berry, Ermin Bravo, Jasna Žalica, Senka Sokolović, Nada Đurevska...

Direktorica fotografije je Christine A. Maier, scenograf Kemal Hrustanović, a kostimograf Lejla Hodžić. Film je realiziran u koprodukciji COOP 99 Ges.m.b.H iz Austrije, Noir Filma iz Njemačke, Jadran filma iz Hrvatske i Deblokade iz BiH. Film su podržali Evropska fondacija za kinematografiju Eurimages, austrijski Nacionalni filmski fond, OFI, Bečki filmski fond, njemačka MFG fondacija za film, te TV ZDF iz Njemačke, a partner Deblokade u ovom projektu je Javni RTV servis BiH.

Piše: Maja RADEVIĆ

Datum za pamćenje

TRINAEST GODINA DRUŠTVA "HRVATSKI DOM" U TUZLI

U Tuzli je, 13. ožujka 1993, održana obnoviteljska skupština Društva "Hrvatski dom". Bio je to događaj od prvorazrednog značaja za sve Tuzlake, a ne samo za Hrvate ovoga kraja. Nakon komunističke zabrane i dugogodišnjeg prekida, Društvo je nastavilo rad.

Za predsjednicu Društva bila je izabrana prof. dr. sc. Zdenka Dušek, a za dopredsjednika mr. sc. Josip Šimić.

Inicijative 1993.

Ponovno društvo "Hrvatski dom" u Tuzli

Održan predobnoviteljski skup

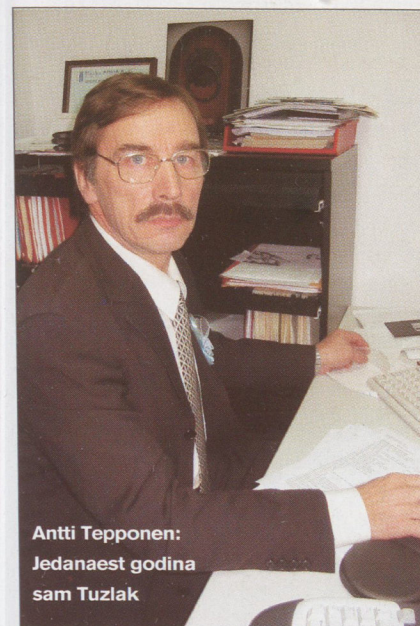
U srijedu 27. veljače 1993. godine u prostorijama Franjevačkog samostana sv. Petra i Pavla u Tuzli održan je skup viđenijih Hrvata (nažalost svi nisu obaviješteni) regije Tuzla. Na inicijativu gospode Čestmira Dušeka, fra Petra Matanovića, dr. Zdenke Dušek, Marka Đurića, Jurja Novosela, Ivice Marinovića i Ankice Krmek pokušalo se uobličiti kako i na koji način realizirati ideju da se okupe svi Hrvati, koji mogu, znaju i hoće pomoći u traženju najboljih rješenja za život i razvoj na ovim prostorima. Istaknuto je, da je na kulturno-obrazovnom polju, djelatnost Hrvata poslije Drugoga svjetskog rata bila posve zapuštena, čak i zaboravljena, jer osim Crkve, nije bilo druge institucije koja bi se brinula o hrvatskom nacionalnom biću. Sigurno je, da se Hrvati nisu mogli uspješno razvijati iz niza razloga. To su prije svega prijašnji politički sustav koji je otjerao mnoge sposobne Hrvate, a također treba priznati i određenu inertnost onih koji su ostali.

Napomenuto je da je kulturni rad Hrvata na ovom području imao bogatu i lijepu tradiciju. Postojale su kulturne ustanove i kulturna društva (HPD "Majevica", HKD "Napredak", "Hrvatski radiša", HŠK "Zrinski" i dr.), koja su djelovala samostalno ili u okviru "Hrvatskoga doma" (današnja zgrada Narodnog pozorišta). Promjenom političkog sustava stvoreni su uvjeti za svestrani razvoj Hrvata. Akcije koje su se do sada vodile na okupljanju Hrvata, dale su prve rezultate. Na ovom području djeluju: CARITAS, HDZ, HVO, NAPREDAK, HRVATSKI GLASNIK i mnogi pojedinci.

Predloženo je, da održanje obnoviteljske skupštine Društva "Hrvatski dom", koje bi objedinjavalo sva ostala društva koja već djeluju ili koja će se tek osnovati. U Društvu će se okupljati svi Hrvati, bez obzira na stranačku opredijeljenost. U Inicijativni odbor će se izabrati predstavnici Hrvata iz cijele regije, a njihov je zadatak pripremiti obnoviteljsku skupštinu; izraditi Pravila društva, predložiti Upravu i izraditi Program djelovanja.

Hrvatski Glasnik, broj 3 od 01. 02. 1993. godine

Nevladina Humanitarna organizacija "FIDA INTERNATIONAL" U TUZLI

Antti Tepponen:
Jedanaest godina
sam Tuzlak

"Humanitarni rad nadahnjuje, a vjera mi daje snagu da istrajem", ističe tihi, nenametljivi, uporni i samozatajni Antti Tepponen, Finac sa jedanaestogodišnjom tuzlanskom adresom

Gospodin Antti Tepponen, iz Finske, bavio se izučavanjem psihologije, teologije i sociologije, te njihovom primjenom u praksi. Paralelno s time uspješno je u rodnoj Finskoj vodio i obiteljsku farmu. Kada su mu nova i ne do kraja, bar njemu, prihvatljiva pravila poslovanja farmera u Europskoj uniji počela predstavljati poslova, a još više duhovna, ograničenja odustao je od poduzetništva. Smisao i svoj mir našao je u humanitarnom radu i vjerskom promicanju.

"Humanitarni rad me nadahnjuje, a vjera mi daje snagu da istrajem", kazao je za Hrvatski glasnik uporni i samozatajni gospodin Tepponen, sa jedanaestogodišnjim djelovanjem u Tuzli. Ratne 1994. godine je sa jednim norveškim konvojem, svojim kamionom, iz Osijeka, doveo u tuzlanski kraj humanitarnu pomoć. Godinu kasnije u Tuzli je osnovao Nevladinu Humanitarnu organizaciju "FIDA INTERNATIONAL". Tijekom desetogodišnjeg humanitarnog rada "FIDA" je sa po 10 do 15.000 KM, pomogla obnovu oko 700 domova i poljoprivredno-gospodarskih objekata, za povratnike u Gradačcu, Odžaku, Doboju, Maglaju, Lukavcu, Kalesiji, Tuzli. Uz pružanje humanitarne pomoći registrirana je Škola računara i engleskoga jezika, pod nazivom "Konekt".

Finac Antti Tepponen farmersko poduzetništvo podredio humanitarnom radu i vjerskom promicanju

"Vjerujem da su polaznici škola računara i engleskog jezika zadovoljni našim uslugama. Koliko su zadovoljni povratnici našim donacijama ne bih ocjenjivao. To treba njih pitati. No, vjerujem da tim ljudima uz materijalnu trebaju i razne vrste duhovne pomoći, jer se u svojim zrelih ili starijih godinama ponovo moraju integrirati u svoje matične sredine. Kada smo procijenili da postoje potrebe i za duhovnom pomoći u Tuzli smo registrirali Krstjansku zajednicu Bosne i Hercegovine. Pojednostavljeno rečeno radi se o dijelu ili ogranku Protestantske crkve. Krstjanska zajednica propovijeda i promiče ljubav, razumijevanje, toleranciju, i to kroz nauk Isusa Krista," naglašava gospodin Tepponen, posebno nam skrećući pozornost kako članovi ove Zajednice mogu biti svi zainteresirani, bez obzira na nacionalnu pripadnost i ranija vjerska uvjerenja.

Pomoć u obnovi obiteljskih domova

Romska populacija je najugroženija

Radi sve manjeg interesa Europske unije i ostalih finansijskih izvora za Bosnu i Hercegovinu, "FIDA" će u ovoj godini imati samo 100.000 KM za svoje djelovanje. Osnovna orijentacija će im biti pružanje pomoći Romima, a što se tiče i te kako potrebite pomoći ostalim žiteljima, gospodin Tepponen skreće pozornost na to kako je krajnje vrijeme da domaće vlasti u svoje ruku uzmu cjelovitu organizaciju života svojih stanovnika, a da stranci budu partneri koji će pomagati. Posebno u izgradnji civilnog društva.

N.J.I.

Humanitarna akcija nizozemske organizacije U OPĆINI ŽIVINICE

Bosnian Task Group iz nizozemskoga grada Heusden je i ove godine pokazala da je spremna na suradnju i pomoć onima kojima je to uistinu potrebno, što su i pokazali svojom humanitarnom akcijom za osobe s invaliditetom, prognanike, odnosno najugroženije građane općine Živinice. Na inicijativu Tomislava Andrića koji je zaslužan za ostvarivanje uspješne suradnje s ovom nizozemskom organizacijom proteklih sedam godina, ostvareni su brojni projekti i angažmani u vezi s pružanjem pomoći onima kojima je to najpotrebnije.

Već je postala tradicija da ova nizozemska organizacija svake godine donira određena materijalna sredstva i pokreće razne aktivnosti u BiH na edukativno-humanitarnoj razini. Ovaj put dopremili su 300 paketa prehrambenih i higijenskih artikala u vrijednosti od 6.000,00 KM koje su podijelili invalidima, prognanicima, najsiriromašnijim građanima, te uz sve to pružili im moralnu potporu u vidu kućnih posjeta i razgovora.

Predsjednik Bosnian Task Group, Arnold Casander, nizozemski privrednik, rekao je za Hrvatski Glasnik da su oko petnaest puta do sada dopremili pomoć najugroženijima. Organizacija je još uradila dosta toga oko nabavke plastenika za izbjeglička naselja i jednih kolica za osobu s invaliditetom. Na pitanje što imaju u planu za BiH naredne godine Casander je odgovorio da će ponovno pokrenuti sličnu akciju, a posebno je istaknuo realiziranje mogućeg novog projekta, a tiče se zapošljavanja nezaposlenih.

Ivana TADIĆ
Tomislav ANDRIĆ

Humanitarna akcija "HERCEGOVINA POSAVINI" Posavini

U organizaciji župe Sv. Stjepana u Čerinu od 1. ožujka do 1. svibnja traje dobrotvorna akcija "Hercegovina pomaže Posavini". U akciju su se uključili mnogi pojedinci, različite ustanove, udruge, gospodarstvenici i župne zajednice iz Hercegovine, ali interesiranje za akciju, prema riječima fra Ike Skoke njezina idejnog začetnika, postoji i u drugim dijelovima Bosne i u Republici Hrvatskoj kao i među našim ljudima u svijetu. Akciju je podupro i vrhbosanski nadbiskup kardinal Vinko Puljić koji je 11. i 12. ožujka pohodio župu Čerin.

- Želim da ova akcija bude svjedočanstvo kršćanske ljubavi, unutarnje pomirbe, pomirenja i povjerenja - kazao je u propovijedi kardinal Puljić.

Novac će, nakon završetka akcije, biti javno uručen župniku Bosanskog Broda vlač. Robertu Ružicu i župniku Hrvatske Tišine fra Josi Oršoliću.

U 20 zemalja

Zlatnog medvjeda za Grbavicu sa velikim uzbuđenjem su i u susjednoj Hrvatskoj dočekali glumci Leon Lučev i Dejan Aćimović.

Karcinom dojke vodeće oboljenje ženske populacije

Rekonstrukcija dojke ženu vraća NORMALNOM ŽIVOTU

Rak dojke je vodeći karcinom kod žena, a u ukupnoj populaciji je odmah poslije karcinoma pluća. Jedan od većih problema na prostoru BiH predstavlja kasno javljanje pacijentica u klinike, dakle s već uznapredovalim karcinomom dojke

Doc. dr. Nedret Mujkanović i prof. dr. Zoran Arnež

Uvaženi stručnjak iz Slovenije, član Europske akademije znanosti i umjetnosti prof. dr. Zoran Arnež, plastični kirurg Kliničkog centra Ljubljana održao je u Tuzli stručno predavanje na Okruglom stolu posvećenom rekonstrukciji dojke kod onkoloških pacijenata.

Kako je ovom prilikom istaknuo, prof. dr. Arnež u Kliničkom centru u Ljubljani već osamnaest godina rade operacije rekonstrukcije dojke. Svake godine u Sloveniji se registrira oko 1.000 žena s oboljenjem karcinoma dojke, ali se na operaciju odluči svega 15 - 20%. U odnosu na broj oboljelih žena u Italiji taj je procenat 50%, a u SAD 80%. To ukazuje da se žene svakodnevno moraju educirati kako bi im se objasnio da će im ove operacije u konačnici poboljšati život.

S rekonstrukcijom dojke počeli smo 1987. godine. Tada smo radili autologne, što znači rekonstrukcije s tkivima pacijentice. Također, radimo i operacije sa implantatima. Tako da smo uradili mnoga istraživanja i da u ovoj oblasti predstavljamo neku vrstu avangarde u svijetu - istaknuo je prof. dr. Arnež i dodao da je važno da stručnjaci znaju što više metoda rekonstrukcije, jer onda mogu izabrati pravu za određenog pacijenta. To je bitno, ne samo zbog toga da se dojka rekonstruira, nego da se to obavi tako, da pacijentica što prije može početi raditi, tj. živjeti aktivnim životom. Dakle, nije metoda da se pacijentica poslije operacije umirovi nego da i dalje živi aktivnim životom.

U Univerzitetsko kliničkom centru Tuzla operacije rekonstrukcije dojke se rade unazad tri godine. Rak dojke je vodeći karcinom kod žena, a u ukupnoj populaciji je odmah poslije karcinoma pluća. Jedan od većih problema na prostoru BiH predstavlja kasno javljanje pacijentica u klinike, dakle s već uznapredovalim karcinomom dojke.

- Tada se već mora razgovarati o amputaciji dojke, a ne o nekim kirurškim modifikacijama gdje se može sačuvati veći dio dojke. Međutim, i tada je jako bitno da pacijentica odmah po amputaciji dojke, u primarnom aktu dobije novu dojku. Jer, kada pacijentica poslije operacije vidi da ima novu dojku, da se ništa bitno nije promijenilo, ona je i u zdravstvenom i u estetskom smislu zadovoljna - kaže doc. dr. Nedret Mujkanović, specijalist za plastičnu i rekonstruktivnu kirurgiju u UKC Tuzla.

Prema podacima koje je iznio prof. dr. Zoran Arnež, u Kliničkom centru Ljubljana godišnje se uradi oko 400 operacija rekonstrukcije dojki, i već sada se osjeća potreba za osnivanjem još centara koji bi radili ove operativne zahvate.

Prema njegovim riječima, rak dojke nije sistematska bolest koja se može riješiti samo kirurškim nožem. Zato smatra da bi se o ovom problemu moralo više govoriti u medijima, a isto tako i poraditi na tome da se osnuje društvo pacijentica koje su rekonstruirale dojku i koje bi o svojim iskustvima bile spremne javno govoriti. To bi svakako pomoglo velikom broju žena koje imaju ovaj problem, a nisu dovoljno upoznate o tome da se on može adekvatno riješiti. Tako bi se konačno objasnilo da odstranjivanje dojke spašava život, ali da postoji mogućnost da se nakon operacije žena ponovno probudi sa rekonstruiranom dojkom, jer, kako ističe doc. dr. Nedret Mujkanović, dojka nije samo žlijezda koja služi za dojenje, ona je simbol materinstva, seksualnosti i žene kao cjelovite ličnosti.

Prof. Arnež kaže da će se dojka u budućnosti uzgajati u kulturi tkiva, te da će se takvo, autohtono tkivo, ubacivati prilikom operacija rekonstrukcije dojke.

O tome u kojim slučajevima se liječnik - plastični kirurg treba opredijeliti hoće li raditi rekonstrukciju dojke kod pacijentica oboljelih od karcinoma, prof. dr. Zoran Arnež jednostavno odgovara, da stručnjaci nisu suci i da on na zahtjev ili odluku pacijenta uvijek odgovori pozitivno. Čak i kada je riječ o metastazi, jer smatra da na kraju i želju pacijenta da umre dostojanstveno ne treba uskratiti.

Azra Kunosić

Zdravlje

Artritis: liječiti bez oklijevanja

Kao da bolovi koje donosi već nisu previše, jaki i kronični reumatoidni artritis, u odnosu na blagi oblik te bolesti, znači čak 70 puta veći rizik da osoba oboli i od limfoma, tvrde znanstvenici iz Uppsale. Oni su otkrili i kako smanjiti taj rizik te predstavili terapiju kojom se smanjuje eskalacija upale zglobova.

Novo o Aspirinu

Britanski znanstvenik dr. Derek W. Gilrov otkrio je da aktivna tvar iz Aspirina, acetilsalicilna kiselina, potiče proizvodnju dušikovog oksida, čime se usporava upala. Spoj stvara i hormone lipoksine, koji također usporavaju upale i dižu razinu dušikovog oksida u krvi. Važna je to pomoć bijelim krvnim zrnima u borbi protiv temperature i bolova.

TV konkurira roditeljima

Što više vremena djeca provode pred televizijom, tim manje ga provode s članovima obitelji, izvješćuju stručnjaci iz Austina, SAD.

Istražili su i uočili da djeca koja puno gledaju TV ne provode manje vremena u igri, pa čak ni uz knjige - ali zato manje vremena provode uz roditelje.

Neka bube žive...

Francuski istraživači otkrili su vezu između insekticida u kućanstvu i leukemije u djece. U rizične proizvode ubrajaju se i šamponi protiv ušiju, a studija pokazuje da su djeca koja su prenatalnoj ili ranoj životnoj dobi bila izložena djelovanju insekticida dvostruko sklonija akutnoj leukemiji.

Ljubav je droga

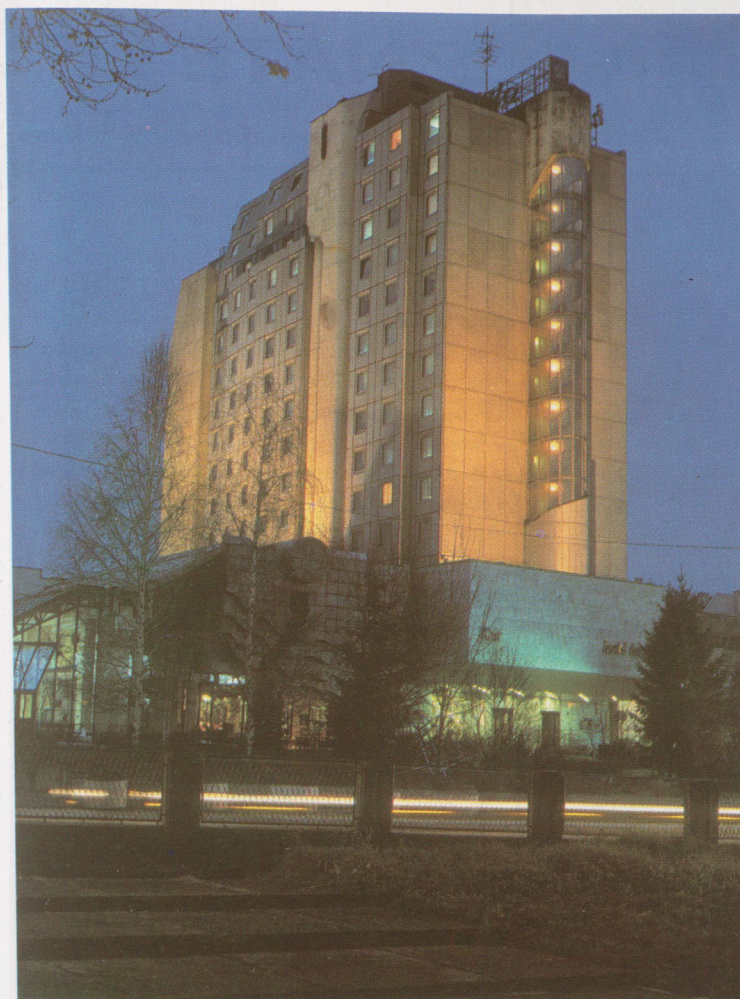
Analiza načina na koji mozak procesira ljubav otkriva kako je moguće da ona stvara ovisnost. Zajedno s nekoliko neuroznanstvenika antropologinja Helen Fisher proučila je kako rade moždani krugovi koji se aktiviraju kad je posrijedi ta emocija, te otkrila da pokreću ista područja za nagrađivanje koja se aktiviraju kad čovjek pojede čokoladu, dobije novac ili uzme drogu.

"Postalo mi je jasno da je ljubav pokretač, toliko jak kao glad ili žeđ. Ljudi žive za ljubav, ubijaju zbog ljubavi, umiru zbog nje", rekla je H. Fisher. Ona također tvrdi da ljubav može izazvati ovisnost kao čokolada novac ili droga.

Topli kakao vraća vitalnost starijima

Nizozemci su dali savjet koji je lako poslušati: starijim ljudima preporučuju pijuckati kakao ili toplu čokoladu, a učine li to svaki dan, poboljšat će svoje zdravlje i vitalnost. Istraživači iz Bilthovena, naime, na temelju analize podataka 470 osoba u dobi od 65 do 84 godine, tvrde da ta slatka navika smanjuje rizik od smrti od bolesti srca i krvnih žila.

VITA

Hotel "Tuzla" d.d. Tuzla
Muharema Fizovića Fiska 15, 75000 Tuzla
Bosna i Hercegovina • Europa
Tel/Fax: +387 35 250 050; 248 070; 271 415
E-mail hoteltz@inet.ba www.hotelztz.inet.ba

WELCOME TO Sezam
 TUZLA, BOSNIA & HERZEGOVINA

Pivnica / Pub
KORZO SEZAM 2
Gradska kafana / Central Café
KAPIJA SEZAM 5
Konoba / Tavern
TENIS SEZAM 4
Fast Food
SEZAM 1
Kafe-bar / Café
PROFESOR SEZAM 6
Čevabdžinica / National Grill
SEZAM 3

IZ ŽIVOTA POZNATIH

Prijetnja

Prilikom marša na Italiju Napoleon Bonaparte (1769-1821) je imao za pomoćnika generala Ogeroa koji je smatrao da ne mora slušati zapovijedi nadređenog. Napoleon je to neko vrijeme trpio, a kada je prevršio mjeru Napoleon mu zaprijeti:

"Gospodine! Vi ste za glavu viši od mene, ali ako ne budete izvršavali moje zapovijedi ta razlika će uskoro nestati."

Neuništivost

Švedski kralj Gustav Adolf (1594-1632) u jednoj je bici svoj život izlagao opasnosti. Jedan oficir ga upozori da bi mogao poginuti, a kralj se na to nasmiješi odgovorivši:

"Ne trebate se bojati. Nema primjera u povijesti da je neki kralj poginuo u bitci."

Oklada

Engleski novinar, esejist i dramatičar Samuel Johnson (1709-1784), jednom se prilikom okladio s prijateljem da će naučiti cijelo poglavlje "Nacionalne povijesti Irske" napamet. Okladu je i dobio. Izabrao je, naime, 72. poglavlje koje je nosilo naslov "O zmijama", a cijeli tekst glasilo je ovako.

"Nigdje na cijelom otoku nema zmija."

Vježbe

Engleski pisac William Somerset Maugham prilikom zabave koju je priredio u svojoj vili otkrio je da cijeli život svoj karakter jača dvjema vježbama svaki dan.

"A možete li nam otkriti koje su to vježbe?", upitala je jedna znatiželjna dama.

"Naravno. Svake večeri liježem u krevet i svako se jutro ustajem iz njega", objasnio je Maugham.

Poštovanje

Aleksandar Veliki je za svog života vrlo poštovao grčkog filozofa Aristotela. Kada su ga poznanici upitali zašto više štuje Aristotela od svoga oca, on je odgovorio:

"Podarivši mi život, moj otac je učinio da s neba sidem na zemlju, a Aristotel je svojom znanošću učinio da sa zemlje ponovno ugledam nebo. I koga bih onda trebao više poštovati?"

Ponuda

Engleski kralj Henrik VIII. dao je pogubiti svoju suprugu Anne Boleyn i onda je po izaslaniku zatražio ruku milanske vojvotkinje Cristiane, koja je bila i nećakinja cara Karla V. Iako je ostala udovica, Henriku je vojvotkinja poručila:

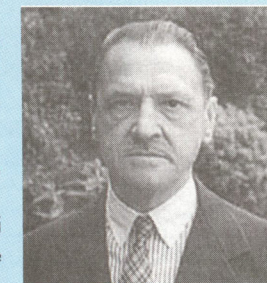
"Molim vas, poručite svom kralju da na njegovu žalost imam samo ovu jednu glavu, koju usput i trebam, pa ću njegovu ponudu svakako morati odbiti.

Loš vodič

Albert Einstein, slavni fizičar, na jednoj je večeri zapazio gospodu srednjih godina koja je na sebi imala haljinu duboka dekoltea. Primijetivši da fizičar ne skida pogleda s nje, ona mu se obrati:

"Prošli put kad smo se sreli imala sam jednostavnu vunenu haljinu i tada me niste niti pogledali."

"Oh, gospodo, razlog tome je, kao što vam je poznato, vrlo loš vodič", odgovori joj Einstein.

FENIX

ANTUNOVIĆ

"CENTAR ANTUNOVIĆ"

TRGOVAČKO - POSLOVNO HOTELSKI OBJEKT
I BENZINSKA POSTAJA S AUTOPRAONICOM
Ljubljanska avenija, Zagreb

ZAGREB, S. KRALJEVEC, Kobiljačka 102, Tel.: ++385 1/20 47 111,
E-mail: info@antunovic.hr, www.antunovic.hr
BRČKO: Tel. ++387 49 216 031 - ORAŠJE: Tel. ++387 31 713 160

NIPEX

HERCEGtisak

SUTON

grafička industrija

Rudnici "kreka" u Tuzli, d.o.o.
120 GODINA

AUTOR

AGENCIJA ZA POSREDOVANJE

u oblasti intelektualnih usluga,
sportskih, kulturno-estradnih
programa i izradi projektne doku-
mentacije u oblasti privrede i
nauke

75000 Tuzla, Slavka Mičića 5

Tel./fax: 261-526
Fax: 257-525
Mob. 061-132-930

PODLISTAK
HRVATSKOGA
GLASNIKA

GLAS

BRČANSKIH HRVATA

LIST ZA DRUŠTVENA I KULTURNA PITANJA

PROSLAVA ŠESTE OBLJETNICE BRČKO DISTRIKTA

Svečano otvaranje fontane

Reportaža: Malo hrvatsko selo na obroncima Majevice, Skakava Gornja

ASFALTOM DO ZIDINA

Najnovija informacija koja nam dolazi iz jednog od najstarijih mjesta u Brčko Distriktu, Skakave Gornje, govori o izgrađenoj javnoj rasvjeti, o čemu su, a prema riječima mještana, Skakavljeni mogli samo sanjati.

- Da nam je netko nekada samo rekao da će doći vrijeme kada će Skakava sjajiti, mi mu ne bismo vjerovali, a evo, vidite kako noću ovdje sjaji kao da su Božić i Nova godina svaki dan. Proračunom za 2005. godinu dobili smo sredstva za rasvjetno pokrivanje 2 500 metara, kaže nam mještalin ovog sela Tomislav Franjić i pokazuje malu šumicu u kojoj se nalaze ostatci najstarijeg franjevačkog samostana u ovom dijelu Bosne.

Povijesni biser

- Oko 1400. godine u ovaj dio Bosne stigli su franjevci, koji su započeli graditi svoje samostane. Jedan takav izgrađen je i u našoj Skakavi. Samostan su spalili Turci za vrijeme osmanlijskog osvajanja ovih prostora. Danas na tom prostoru postoji mala katolička crkvića i nekoliko stećaka, istinskih povjesnih spomenika. Uz pomoć HSS BiH ove će godine cesta prema ovoj crkvići, lokalitetu poznatijem kao "zidine" biti započeta asfaltirati, jer je dopredsjednik brčanske Skupštine i zastupnik HSS-a Ivan Krndelj udovoljio našim zahtjevima i proračunski ugradio i naše "zidine" u proračun Brčko Distrikta za 2006. godinu, kaže **Dragan Franjić**, član Vijeća Mjesne zajednice Gornja Skakava te ističe da su mještani ovog sela poznati kao vrijedni gospodarski djelatnici, koji su i sami sudjelovali u nekim investicijama u selu:

Žive ponosno ali i dostojanstveno

- Danas u Skakavi Gornjoj žive mahom stariji ljudi. Nekoliko je mladih obitelji ipak ostalo na svojoj rodnoj grudi. Jedna od njih obitelj Josipa Mostarca živi skromno ali ponosno:

Skakava

Dragan Franjić

- Ni u onim težim danima nismo se bojali za svoju budućnost. Živimo na svome i želimo ovdje živjeti i u budućnosti. Čuvati svoju tradiciju, običaje i kulturu, a to najbolje možemo postići ovdje na svojoj rodnoj grudi, kaže Josip.

U Gornjoj Skakavi nekolicina entuzijasta okružena oko **Marka Pavića** planira osnovati i kulturno društvo, a u tome im najviše pomaže skupštinski zastupnik i glazbenik **Ivica Ageljić**:

- Izvorna glazba ovdje je jako zastupljena,

a uz nju idu i običaji, tradicija pa i cjelokupan folklor. Hrvati Skakave ne zaboravljaju svoju svjetlu prošlost i kroz rad svojega društva znat će promicati hrvatsku kulturu ali i tradiciju, običaje i folklor svojih predaka, napominje Ageljić.

Gornja Skakava živi. Ponosno a dostojanstveno. Baš onako kako su Hrvati ovoga kraja živjeli uz svoje franjevce kroz cijelo ovo vrijeme, više od sedamsto godina, kada su naučili biti ugroženi, ali i dizati se iz pepela i graditi bolju budućnost.

6 BRČKO DISTRIKT PROSLAVIO OBLJETNICU SVOJEGA POSTOJANJA

Proslava 6. god. Brčko DC

Proslava kroz pjesmu i kolo u Zoviku...

Otvaranje prostora za umjetnike...

Proslava u Zoviku...

BRČKO - Simboličnim ubacivanjem novčića u novosagrađenu fontanu mladosti u centru Brčkog započela je središnja manifestacija proslave 08. ožujka - dana Brčko Distrikta BiH. Naime, prije točno šest godina, Supervizor međunarodne zajednice Robert Farrand je na osnovu Daytonskog mirovnog sporazuma i Konačne arbitražne odluke za Brčko proglasio Distrikt i imenovao organe vlasti.

Otvarajući fontanu mladosti Gradonačelnik Brčkog je nazočnim gostima ali i građanima ovog grada kazao kako je posebno sretan što je Sead Ekmečić, prije četrdeset godina kada je osmislio ovu fontanu, nazvao fontanom mladosti, jer je želio da ona u budućnosti simbolizira mladost:

- Neka novčići koje će danas u ovu fontanu ubaciti Predsjednik Skupštine prof. dr. Milan Tomić, Dogradonačelnik dr. Anto Domić i Supervizorica Susan Johnson pomognu da se Brčaci sve češće okupljaju oko lijepih svakodnevnih stvari, poželio je Gradonačelnik Đapo.

Na prigodnoj tiskovnoj konferenciji posvećenoj ovom velikom događaju predstavnici vlasti Brčko Distrikta BiH govorili su o uspjesima ovog područja u proteklih šest godina, ali i zrazili i nadu da se na istima neće stati. Stoga su predstavnici tvrtke Profile izveli prezentaciju projekta "Ogled za ugled", kojim će se u narednom periodu raditi na upoznavanju okruženja o uspjesima i modelu Brčko distrikta.

Na središnjoj Akademiji povodom proslave šeste obljetnice Brčko Distrikta BiH govorili su dopredsjednik brčanske Skupštine **Ivan Krndelj**, predsjednik **prof. dr. Milan Tomić**, Gradonačelnik **Mirsad Đapo** i Supervizorica međunarodne zajednice za Brčko **Susan Johnson**, izražavajući svoje zadovoljstvo onim što je distrikt do sada postigao, ali i poziv svim građanima da se zajednički nastavi na putu do zacrtanog cilja.

- Godišnjice nam služe da se prisjetimo događaja kojima pridajemo važnost. Sjetimo se svi kako je Brčko izgledalo na dan 08. ožujka 2001. godine a pogledajte ga danas. Život se vratio u Brčko, konstatala je Supervizorica za Brčko **Susan R. Johnson**. Naglasivši da su rezultati rada vidljivi na svakom koraku, Supervizorica je pozvala Brčake da ovako nastave i u buduću.

U popodnevnim satima organiziran je okrugli stol na temu "Ekonomskeg razvitka i privlačenja inozemnih gospodarstvenika za ulaganja u Brčkom, na kome su se pojavili mnogi biznismeni kako iz BiH tako i iz Republike Hrvatske, Srbije i Crne Gore, Češke, Slovačke itd... Također, prigodom ovog okruglog stola proglašeni su, a po ocjeni Vlade Brčko Distrikta BiH, i najbolji gospodarski subjekti u Brčkom "Italprojekt" i "Bimal" kao i najuspješniji poduzetnici "TA Antunović", "Babić" i "Contra".

Izuzetno svečanbo je bilo narednoga dana u Zoviku kada je upriličena proslava Dana distrikta u ovdašnjem Domu kulture na kojoj su bili nazočni svi vodeći političari distrikta predvođeni Supervizoricom Johnson. U Zoviku je prikazan kulturno-umjetnički program kojega su pripremili i izveli članovi HKUD "Zovik" i KUD "Izidor Poljak" iz Boća potpomognuti kulturnjacima XI Osnovne škole iz Zovika i izvornom skupinom Braća Ageljić. Skup su pozdravili fra Božo Krešo, župnik zovičke Župe, Supervizorica Johnson, Gradonačelnik **Mirsad Đapo** i predsjednik brčanske Skupštine prof. dr. Milan Tomić.

ZOVIČKE MAŠKARE

Tradicionalne "Zovičke maškare" u organizaciji HKUD "Žup Žovik" dogodile su se i ove godine. Cijela zovička Župa živjela je za ovaj događaj, a poseban pečat samoj svečanosti dali su gosti: Supervizorica Susan Johnson, dopredsjednik brčanske Skupštine Ivan Krndelj, zastupnik u Skupštini Ivica Ageljiš i šef Odjela za poljoprivredu Pejo Mendeš.

Uz tradicionalnu povorku koja se kretala od Štrepacu prema Donjem Žoviku kušane su fašničke krafne, a kulturnjaci su pripremili kulturno-zabavni program. Na kraju svečanosti Supervizorica Johnson uručila je nagrade najboljim maskama.

ZAGRCNUO SE KORAK

Svojom novom zbirkom pjesama "Zagrcnuti korak", koja je posvećena tragično preminulom brčanskom liječniku Sakibu Edhemoviću, čitalačkoj se javnosti predstavio se Islam Žiga. Riječ je o poznatom brčanskom pjesniku koji je do sada objavio nekoliko zbirki pjesama s posebno prepoznatljivom bojom umjetničkog izražavanja. Pišući recenziju za novo Žigino djelo Zejčir Hasić konstatira:

- Čitajući pjesme Islama Žige, iz stiha u stih, sve sam više postajao onaj koji uživa u pjesmama, koji je pjesmom dirnut u dušu, kojeg je pjesma nagnala na refleksiju".

U novoj zbirci pjesama Islama Žige nalazimo od ranije poznate pjesničke rekvizite i motive pjesništva kao što su: ulica i soba djetinjstva, sokak, posebno prisutno sunce, san, vlak... ali sada u novom pjesničkom kontekstu i s variranim poetskim značenjem.

Osobitost "Zagrcnutog koraka" je izbor motiva i tema koje se mogu odrediti kao one koje se bave vlastitim unutarnjim svijetom i one koje se bave svijetom i sudbinom drugih, dakle, pjesme intimnog karaktera i pjesme posvete, ove druge su pune prevlasti. To je samo jedan od razloga koji čine zbirku "Zagrcnuti korak" dobrodošlom pojavom u novoj bosanskohercegovačkoj poeziji.

SPORT

Pred nastavak proljetnog dijela prvenstva Prve Županijske lige Posavine

DUBRAVE BRANE PRVU POZICIJU

U jesenjem dijelu prvenstva Prve Županijske lige Bosanske Posavine prvi kroz cilj prošli su nogometaši NK "Dubrave" koji igraju pod budnim okom agilne Uprave na čijem čelu je Niko Tomić Bratan, novoizabrani predsjednik ove Mjesne zajednice u Distriktu.

- Polusezonu odradili smo onako kako smo i planirali. Osvojili prvo mjesto i sada hrabro hitamo da osvojimo prvenstvo te da se plasiramo u viši rang nogometnog natjecanja u Posavini. Imamo dobar igrački kadar i uvjereni smo da ćemo ponovno prvi kroz cilj.

Prema povijesnim crticama recimo i to da su Dubravljani u nogometu i najuspješniji u ovom dijelu Posavine: dva su puta za redom osvajali tada prestižni

KUP Zadrugara, a ta im je pozicija treći put izmakla u finalu.

Cijele Dubrave žive za NK "Dubrave" i nadaju se dobrom rezultatu. U zimskom vremenu klub je pojačan i s nekoliko kvalitetnih igrača i bit će teško protivnicima u namjeri srušiti ovu ekipu s prve pozicije.

- Da ne dođe do neželjenih stvari pobri nuti će se naši igrači, koji će svojim trudom i zalaganjem i dobrim igrama nastaviti plijeniti na nogometnim terenima Posavine, a naša će Uprava uraditi sve kako bi ih kvalitetno mogla pratiti i na taj način zahvaliti se mnogobrojnim donatorima i prijateljima koji stoje iza kluba, kaže Tomić i novinarima Hrvatsko-ga glasnika pokazuje igralište koje se svakodnevno uređuje i priprema za predstojeća nogometna nadmetanja.

MARIĆU VELIKO PRIZNANJE

Istaknuti kulturni i sportski radnik iz Brčkog Zvonimir Marić dobio je još jedno veliko priznanje. Naime, Marić će sudjelovati na 7. po redu, internacionalnom bijenalu umjetnosti, koji će se ove godine održati krajem maja mjeseca u glavnom gradu Egipta Kairu.

Radi se zapravo o kulturnom događaju koji će se u obliku simpozij-radionica baviti različitim pravcima slikarstva, od klasičnog do slikarstva u keramici.

Marić je, inače i jedini član UNESCO-vog udruženja za umjetnost iz Bosne i Hercegovine, a bio je sudionik i dvaju predhodnih bijenala koji su održani u Polani i Banskjoj Bistrici, u Slovačkoj.

stuhli
motel tuzla
VI.: Branimir Stuhli
Ul. Bukinjska br. 60 • Tel. ++387-35-283-330 • 061-13-10-13 • E-mail: stuhli@bih.net.ba

**VODA KOJA
SVE
POKREĆE**
TUZLANSKI KISELJAK
A QUALITY PRODUCT OF
Pivara Tuzla

JAVNO PODUZEĆE
RADIO TELEVIZIJA
TUZLANSKOG KANTONA

I ❤️ FM RADIO
Kameleon
Osnovan 1992. godine
INDEPENDENT
INDEPENDENT
INDEPENDENT
INDEPENDENT
Marketing: 250-261, 250-262, 250-263 http://www.kameleon.delta.com.ba
Centrala: 250-055 (tel/fax) radio_kameleon@delta.com.ba

CENTRALNO GRIJANJE
dioničko društvo
TUZLA
ING
Ul. Krečanska br. 1
75000 Tuzla Tel: ++387 35 283 440
Bosna i Hercegovina Fax: ++387 35 281 391
www.grijanjetuzla.com

SOL
HRVATSKI RADIO SOLI
92.7 MHz
103.4 MHz

CVJEĆARA FLORAMI
Vam nudi veliki izbor rasade, saksija, žardinijera, zemlje za cvijeće od 50 l, 20 l, 10 l, 6 l, 5 l, te zemlje u pakiranju od 1kg iz vlastite proizvodnje pod nazivom FLORATRES, rezanog cvijeća, lončanica, svijeća, lampinjona, lukovica svih vrsta, ruža sadnica i ukrasnog šiblja.
Sve to možete nabaviti uz najpovoljnije cijene u gradu i dobiti stručne savjete.
Vaše je samo da dodete na MALU PIJACU i da se uvjerite u našu ponudu.
FRANJO BOSANKIĆ

Digital foto laboratorij
FOTO ŽUNIĆ
Tuzla tel/fax 0038735254594 Mobil 0038761135960
Tuzla 035257205 061142399
Tuzla 035251448
Gračanica 061772282
Tešanj 061251897
Doboj 053231554
www.fotozunic.co.ba e-mail: zunic@inet.ba

PrintCom
GRAFIČKI INŽENJERING
75000 Tuzla, Mije Keroševića 20
Tel: +387 35 282 000, 281 751
Fax: +387 35 311 210
e-mail: printcom@bih.net.ba

GLAS
BRČANSKI HRVATA
LIST ZA DRUŠTVENA I KULTURNA PITANJA
IMPRESSUM: Podlistak uređuje HKD "Napredak" Brčko Distrikt BiH, Miroslava Krlježe 16. 76100 Brčko, Bosna i Hercegovina
GLAVNI UREDNIK: Anto Pranjkić
UREDNIŠTVO: Ljubica Randović, Monika Josić, fra Marko Stjepanović, vlč. Marko Lacić, Zvonimir Marić, Mario Pejić, Tihomir Bijelić, Mato Radić, Anto Pranjkić

PLIVA

PREDSTAVNIŠTVO SARAJEVO Trg heroja 10, 71000 Sarajevo
Tel. ++ 387 33 65 11 33, 65 39 29 Fax. ++ 387 33 65 39 86

Za sva vremena

ŽIVOTNO OSIGURANJE
MOĆNO A OBROČNO

CROATIA OSIGURANJE d.d.

tel: +387 39 839 100,
www.croatiaosiguranje.com, croatia-os.ljubuski@int.tel.hr

RENAULT

LOGAN

12.790 KM
do registracije

AK **GRABOVIČKIĆ**

CRNO BLATO 121, 75000 TUZLA
TEL/FAX: 035 250 377, 399 123, 267 561

HOLDINA

HOLDINA d.o.o. Sarajevo
Sarajevo, ulica Azize
Šaćirbegović 4b

Junior štednja

tuzlanska banka d.d. tuzla

moja
banka

ISSN 1840-1260

9 771840 126007